

Láttuk a Csillagát és eljöttünk, hogy imádjuk Őt

(We Have Seen His Star And Have Come To Worship Him)

1963. december 16. Tucson, AZ, USA

1 Nagy kiváltságnak tartom itt lenni ezen az estén, keresztényeknek ezen a kiváló összejövételén, hogy lehetőségem van beszélni nektek az áldott Úr Jézusról, Akit mindannyian tisztelni jöttünk, hogy tiszteljük Őt.

2 Jó itt lenni Tony testvérrrel és Williams testvérrrel, a csoport két elnökével itt Tucsonban és Phoenixben is. Múlt szombat reggel ott volt a szolgálatunk, és természetesen nagyszerűen éreztük magunkat a Ramada fogadóban ott fent. És várjuk, hogy legyen ott egy újabb nagyszerű alkalmunk, a hónap tizenkilencedikétől kezdve, amikor kiváltságom lesz visszamenni egy meghosszabbított szolgálatra. Azt hiszem, négy esténk lesz tizenkilencedikétől kezdve. És úgy tudom, az Üzletemberek Nemzetközi Összejövetelei huszonkettedikén, huszonharmadikán kezdődnek. Ott leszek huszonkettedikéig, és lesz egy vagy két estém, azt hiszem, az összejövételükön. Tehát nagy kiváltság számomra ez a lehetőség, egybegyűlni keresztényekkel az ország különböző részeiről, kifejezni az érzéseimet és a szeretetemet Krisztus felé velük együtt, és együtt lenni egy nagyszerű közösségben. És sajnálom, hogy nem értem ide, hogy élvezzem azt a finom ebédet, ami tudom, hogy volt nektek. De azt gondolom...

3 Személyes beszélgetéseken voltam ideát, imádkoztam a betegekért és próbáltam segíteni valakit tovább az úton. Ez egy beteg, öreg világ, amiben élünk, olyan sok a betegség és baj. De mindezek közepette nem csodálatos, hogy van Valaki, Akire feltekinthetünk? Mindezen dolgok fölött, utat törve ezeken túl.

4 Mi lenne, ha nem lenne egy igazi karácsony? Ha nem lett volna egy igazi karácsony, nos, a dolgok teljesen máshogyan lennének ma este. Ha nem lenne karácsony, nem lenne megváltás. És most, ahogy közeledünk a karácsonyhoz újra, elég nagy baj, hogy megváltoztattuk az igazi jelentését ennek, ami Jézusnak a születése, amíg egyszerűen, nos, úgy néz ki, hogy Szent Miklós átvette Krisztus helyét karácsonykor. És egy kitaláció Kriss Kringle-ről, hogy eljön a kéményen keresztül egy zsák játékkal a hátán, hogy meglátogatja az egész világot egyetlen éjszaka alatt. Én nem tudom, hogy ti mit gondoltok erről... Az rendben van, ha ezt akarod mondani a gyerekeknek; de engem úgy tanítottak, ahogy a Szentírás azt mondja: „Ne hazudj!” És aztán egy nap majd meg fogják kérdezni tőled: „Ez a Jézus ugyanolyan dolog, mint a Mikulás?” – amikor rájönnek, hogy nincs Mikulás. Tehát a legjobb, úgy gondolom, én magam, hogy így a legjobb. Lehet, hogy

neked nem ez az elképzelésed. Én nem mondom meg neked, hogy hogyan neveld a gyermekeidet. De én... Hogyha rájönnek, hogy te hazudtál abban, akkor egy nap azt fogják mondani, hogy talán ez a Másik dolog is hazugság. Szóval, csak mondd meg nekik az igazságot, a nyílt igazságot, és ők tudni fogják, hogy hogyan, mit értesz azon. Így nem számít, hogy mennyire rosszul néz ki kívülről, mit csinálnak ott kint, nem kellene, hogy ez zavarjon bennünket abban, hogy a karácsony az legyen nekünk, aminek lennie kellene. Értitek?

5 Azt gondolom, hogy a világosság a legjobban a sötétségben világít. Minél sötétebb van, annál jobban fénylik a világosság. Néha csak egy kis világosság. Amikor nagyon világos van, azt nem veszik észre, de amikor egyre sötétebb lesz, az a kis világosság annál erősebben fog fényleni. És emlékezzetek, nincs olyan sötétség, ami létezhet a világosság jelenlétében. A világosság annyira sokkal erősebb a sötétségnél, míg az nem tud megállni a jelenlétében. A sötétség nem tud megállni, amikor a Nap elkezd világítani, mert a Nap annyival nagyobb, a napfény, hogy az egyszerűen kinyomja a sötétséget, és az nincs többé.

6 Ez a sötét világ egyszer majd teljesen világossá válik. Amikor Jézus Krisztus az igazságosság Napja újra eljön, akkor nekünk nem lesz több sötétség. Addig az időig, pont, mint ahogy éjszaka kinézünk és látjuk, hogy világít a Hold...

7 A Nap és a Hold férj és feleség, mondhatjuk így. És a Nap hiányában a Hold tükrözi a Nap fényét a földre, egy kisebb világosságot adva, hogy lássunk, hogy valahogy elboldoguljunk a holdfényben addig, amíg felkel a Nap. És a Nap és a Hold eggyé válnak, ugyanazza, a napfény és a holdfény teljesen ugyanaz.

8 Ez az, aminek az Úr Jézus Krisztus Gyülekezetének lennie kellene, tükrözve a Fényét, amíg Ő nincs jelen a földön fizikai testben. A Gyülekezetnek Jézus Krisztus tükröződésének kellene lennie ezekben a sötét órákban. Amikor Mikulás és díszek vannak mindenfelé az utcákon, nekünk kiáltanunk kellene, hogy „Ez Jézus Krisztusnak a születése, és nem Szent Miklós látogatása!” Egy szörnyen sötét időben élünk, és ez az, amikor a világosságunknak igazán fénylenie kellene.

9 Na most, mielőtt olvassuk Isten Igéjét, azon tűnődtem, hogy megtisztelnénk-e az Ő Igéjét. Hogy tiszteljük az Igéjét? Úgy tiszteljük az Igéjét, hogy olvassuk, és utána hisszük Azt. Tehát, olvasnunk kellene Azt: „A hit hallásból van.” És aztán ha tiszteljük azzal, hogy olvassuk, azután megtiszteljük Őt azzal, hogy elhiszük azt, amit olvastunk.

10 Így most, hogy megadjuk az első tiszteletünket, mialatt olvassuk az Ő Igéjét, álljunk fel, amíg felolvasok egy részt az Írásokból! Felállunk, megtisztelve az Igéje olvasását. Olvasni fogok abból, amiről beszélni szeretnék ma este, csak egy pár percig. Ez Szent Máté Evangéliumából lesz, a karácsonyi történetet. A Máté Evangéliuma 2. fejezetében ezt olvassuk:

*„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idején, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe,
És ezt kérdezték: Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és eljöttünk, hogy imádjuk őt.
Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet.
Összehívott minden főpapot és a nép írástudóit, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak.
Azok ezt mondták neki: A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta:
'Te pedig, Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legkisebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népemet, Izráelt.'
Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, és gondosan kikérdezte őket, hogy mikor jelent meg a csillag” [Új fordítású revideált Biblia]*

- 11 Most hajtsuk meg a fejünket csak egy pillanatra, amíg szólunk az Ige Szerzőjéhez!
- 12 Mindenható Istenünk, megköszönjük Neked ma este a szívünk mélyéből Krisztusnak a szeretetét, ami ki lett öntve a szíveinkbe ezekben az utolsó napokban a Szent Szellem által. Hálát adunk Neked, mert van az a kiváltságunk, hogy összegyülekezhetünk és imádhathatunk Téged, és van egy áldott bizonyosságunk, hogy egy nap el fogsz jönni a Gyülekezetedért. Köszönjük Neked, hogy a Világosság hordozói lehetünk ebben a korszakban, hogy itt lehetünk, készen állva bemutatni a megígért Igét erre a korra, amiben élünk, tudva, hogy a kezdetben Te kiosztottad az Igédet. Ismerve a véget már a kezdettől, minden korszakban kiosztottad az Igédet arra a korszakra. Valahogy, mi nem tudjuk, hogyan történt, de minden egyes korszakban, ahogyan visszanézünk az Igédre, látjuk, hogy eljött egy kenet arra a korszakra, ami beteljesítette az Igét. És ezekben a napokban, amikben most mi élünk, van egy kirendelt Ige, egy ígélet erre a korszakra. Hisszük, hogy a Szent Szellem itt van most a földön, az Ige igazolása által próbál szíveket találni, bemutatni és betölteni azt, ami meg lett prófétálva erre a napra és erre az órára.
- 13 Ahogy visszanézünk, ezerkilencszáz valahány évvel ezelőtt, már volt egy Ige megprófétálva az Édenkert óta egy Megváltó eljövételéről, és ott volt Az, Aki eljött és betöltött minden Szót, ami meg lett prófétálva. Az élete igazolta Isten Igéjét, mert Ő volt az Ige. Az Istenség teljessége lakozott Őbenne. És Ő volt a Válasz, és a teljessége mindannak, amit a próféták mondtak. És ma este mi közeledünk újra az Ő születésének megünnepléséhez.
- 14 És Urunk, annyira sajnáljuk ezt, tudva, hogy még a saját nemzetünk is becsomagolja magát egyfajta kitalált történetbe valakiről, aki állítólag egy titokzatos mítosz volt. De

Urunk, mi tudjuk, hogy egy igazi hívő tudja, hogy ez helytelen, és hogy ezt csak az ellenség teszi, hogy elzárja az emberek elméjét az igaz és élő Istentől.

15 Istenem, imádkozunk, hogy az Ő Jelenléte legyen velünk ma este, ahogyan belemegyünk a karácsonyi történetbe. És add meg Úr Jézus, hogy ha van itt olyan üzletember vagy asszony az épületben ma este, aki még nem fogadta el Őt, mint Megváltóját, hogy legyen ez az az este, amikor a szívük egy jászollá válik, ami ringatni fogja ma este, – ahogy az akkor volt – az elutasított és megvetett Jézust, Isten Messiását! Hadd menjenek el innen ma este úgy, hogy a Hajnalcsillag fölöttük lebeg, megvilágítva az útjukat, amíg át nem mennek a Jordánon egy nap, Ennek fénye által! Add meg ezt Atyánk, mert kérjük az Ő Nevében és az Ő dicsőségére! Ámen.

Helyet foglalhattok.

16 Általában egy kicsit túl sokáig beszélek. Nem próbálok meg prédikálni ma este, mert be vagyok rekedve. De szeretnék csak egy kis előadást adni erről a karácsonyi történetről. És semmi kétség, hogy amit hallani fogtok és ugyanez az Íráshely, amit olvastunk, sokszor fog szólni a rádiótokban és a tévétekben, és a gyülekezeteitekben a ti hűséges pásztoraitok nektek, üzletembereknek, és a többieknek, hallgatni fogják a karácsonyi történetet és... vagyis inkább elmondják a karácsonyi történetet.

17 És most szeretném ezt egy kicsit másképp megközelíteni, mint ahogy múlt szombaton tettem az Üzletemberek Csoportjában, Phoenixben, hogy Jézus miért Betlehemben született meg. És hogy nem lehetett semmilyen más hely, ahol megszülethetett volna, látjátok, mert ez az Ő Nevéről szólt, és arról, hogy ki volt Ő. És felismertük az Írásokon keresztül, hogy Betlehem az Isten kenyérének a háza, és Ő volt Isten Élet-Kenyere. És nem volt rá mód... És ez tudatja velünk, hogy mi... minden újjászületett keresztény Betlehemben született. Krisztus Isten Betleheme, az Ő Örök Élet Kenyerének Háza.

18 Na most, ma este ezt egy más módon fogjuk megközelíteni. Az én témám ma este, ha az Úr is úgy akarja, az hogy: *Láttuk a Csillagát, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt.*

19 Ezek a bölcsek... Nekünk van egy elképzelésünk itt arról, azt mondja a hagyományunk, hogy három bölcst volt, de nem tudjuk, hogy ez igaz-e. A Biblia nem mondja azt, hogy „hármán” voltak. Habár volt kiváltságom szolgálni Indiában, ahonnan ők jöttek, és ott hármával utaznak. Ez... még mindig így látjuk őket. Éppen nemrég voltam Indiában. És ott láthatod, ahogyan guggolnak az utcákon nappal, a fejük egymáshoz van támasztva, a turbánjaikban, ott ülnek egyfajta merengésben. Ők igazából egyáltalán nem ülnek le, csak leguggolnak. És ez az oka, azt gondolom, hogy úgy hisszük, hogy három bölcst volt, mert ők hármával utaznak.

20 És azt mondták: „Láttuk a Csillagát keleten, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt”. Más szóval: „láttuk az Ő jelét erre a korra”, amiben éltek. Az úgy volt megprófétálva.

21 Látjátok, én hiszem, hogy Isten Igéje örök, mert „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennel volt, és Isten volt az Ige. És az Ige testté lett, és közöttünk lakozott.” Így az Igét soha nem lehet megváltoztatni, Az Örök. Ez Maga Isten nyomtatott formában, ez a Biblia, Isten Igéje.

22 Neki meg kell ítélnie a gyülekezetet valamilyen mérce alapján. És nem ítélni azt semmilyen rendszernek a mércéje alapján, amit mi készítettünk, mert a rendszereink közül mindegyik ember-készítette. És azt meg kell ítélni. Aztán, ha nem értesz egyet és azt mondod: „Nem, úgy hiszem, hogy tévedsz ebben, Branham testvér. Én úgy hiszem, hogy a *miénk* az.” Vagy a másik pajtás azt mondaná: „Nos, a *miénk* az.” Akkor melyik az igaz, amikor kilencszáz valamennyi különféle rendszer van ebből? Tehát Isten nem tudja megítélni a gyülekezetet kilencszáz akármennyi különféle különbséggel a rendszerekben.

23 Azonban lesz Egy. Ő azt mondta, hogy a világot Krisztus által, Jézus Krisztus által ítéli meg. És Krisztus az Ige, ezért az ítéletben Isten Igéje alapján fogunk állni.

24 Na most, Isten soha nem tesz semmit anélkül, hogy ne mutatna először egy jelet. Nem bűnös abban, hogy bármit is tenne anélkül, hogy először kihirdetné azt az Ő jele által.

25 És ezek a bölcsek azt mondták: „Láttuk a Csillagát keleten”. Keleten voltak, amikor látták Azt, ami Babilonban volt, ami Jeruzsálemtől keletre van. És nyugaton voltak két évvel később, azt mondva: „eljöttünk, hogy imádjuk Őt”.

26 A keresztény hagyomány azt mondja nekünk, hogy a bölcsek egy kisbabához jöttek, aki ott feküdt a jászolban. Ez nem így van. A Szentírás ellentétes ezzel. A Szentírás azt mondja, hogy egy kisgyerekhez jöttek, nem egy újszülötthöz. Heródes megölette a gyerekeket két éves kor alatt. Látjátok? És Nézzétek, nekik tevéken kellett utazniuk, hogy oda jussanak, és pontosan két évbe telt az az utazás, hogy eljussanak a Tigris-folyó mentén és azon át. „Láttuk a Csillagát”, amikor keleten voltak, „és eljöttünk nyugatra, hogy imádjuk Őt.”

27 Na most, figyeljétek meg, a karácsony megváltozott. Az igazi karácsony napja... amit vitathatnánk, mert nem tudjuk azt. Ahogyan vesszük a karácsonyt, ha valaha tanulmányoztátok ezt, mi vesszük a római katolikus egyház elképzelését, hogy mikor volt karácsony. Valójában Krisztus nem születhetett meg december huszonötödikén az Írások szerint, mert akkor harminc láb hó van Júdeában abban az időben, látjátok, így ők... Nem lehettek kint pásztorok a hegyeken, és ilyesmi. Az ellentétes lenne az egész természettel. Ő a természet szerint jött el.

28 Mert Istennek van egy törvénye, és azokat a törvényeket nem lehet megváltoztatni. A nap lemegy és nem mondhatod azt, hogy „na, az nem fog felkelni”. Igenis felkel. Nyár, telek és ilyenek, ez Isten törvénye, amit Ő állított rendbe. És azok, mindegyik tökéletesen működik.

29 De Ő talán áprilisban vagy májusban született meg, az egyikben. Amikor Ő egy bárány volt, és minden más dolog azt bizonyította, hogy Ő egy Bárány lesz. Ez az oka, hogy egy jászolban született meg, egy pajtában és nem egy házban; mert a bárányok kint születnek a pajtákban, a szalmában és így tovább, és nem a házban. Amikor a keresztre feszítéshez vitték, Őt elvezették. Emlékezz, te vezeted a bárányt. Elmegyünk a mézsárszékre itt lent, nekik van egy kecske vagy valami, ami vezeti a bárányt. A bárány nem fog magától menni, kell, hogy őt vezessék. Mindenféle módon, az volt, így a természetiben Neki akkor kellett születnie, amikor a bárányok születnek. És ez áprilisban van, látjátok. Körülbelül akkor született.

30 De amikor a kereszténységet bevitték a római vallásba és összekeverték Niceában, akkor nekik volt egy nap-istenük, Jupiter, Róma nap-istene és az ő születésnapja volt... akkor... körülbelül december huszonötödikén. Mert a római cirkusz a huszonegyedik napon kezdődött, és huszonötödikéig tartott, ami a nap-isten születésének ünneplése volt. Így beleolvasztva a római vallást, a pogányságot a kereszténységbe, azt mondták: „Tegyük ezt az Isten Fiának a születésnapjává, és aztán mindannyian megegyezhetünk ebben”. Látjátok, mindig ez volt a rendszerekkel, a kompromisszum az Igazságban. Minden alkalommal így volt.

31 Így ma felismerjük, hogy ott beleraktak mindent, az ünnepeink be vannak szennyezve. A húsvétunk többé nem Krisztus feltámadása, ez valamiféle húsvéti nyuszi, vagy új kalap vagy valami, vagy egy kis rózsaszín kacsa; semmi köze nincs Krisztus feltámadásához. Nem több, mint amennyi köze van Szent Miklósnak Jézus Krisztus születéséhez. De ez a világ! És a kereskedelmi világ annyira összekuszált és összezavart mindent, hogy nem csoda, hogy Isten jogosan fogja felégetni ezt a dolgot. És Ő meg fogja azt tenni. Megígérte, hogy megteszi. És annak ilyen zűrzavarba kell mennie azért, hogy... Nincs számára remény, ennek vége.

32 És most... De a sötétségnek ezen órájában, ahogy én nevezem, amiben élünk, mégis a keresztényeknek fel kellene mutatni azt a Világosságot, hogy van egy Igazság a karácsonyt illetően, hogy ez Jézus Krisztusnak, Isten Fiának a születése. A cikázó ágas-bogas villám a sötét, felhős, mérges égen bemutatja, hogy lehet világosság a sötétben. Az bizonyítja, hogy lehet világosság a sötétség idején.

33 Ez, amiről beszélek ma este, egy kicsit szokatlannak tűnhet, különösen ezek a jegyzetek és íráshelyek, amiket leírtam ide, amire utalni fogok, amint sokan közülük lejegyzik az íráshelyeket és így tovább. Na most, ez egy kicsit szokatlan, de én szeretném,

hogy ezt mindig tartsátok észben: Isten szokatlan. Isten szokatlan dolgokat tesz. És az a baj velünk manapság, hogy mi annyira letelepszünk a megszokott dolgokban, hogy amikor valami szokatlan történik, akkor mi már ki is szállunk abból, nem tudjuk, hogy mi történt. Isten szokatlanul cselekszik. És bárki, aki valaha olvasta a Bibliát, tudja, hogy Isten mindig szokatlanul cselekszik.

34 És emlékezzetek, hogy Maga Isten előre elrendezte mindezt, a Fia születését! Hogy mikor kellett megtörténnie és hogyan volt és mikor volt, ezt Maga Isten készítette elő.

35 Észrevettétek, hogy ennek abban az időben kellett lennie, amikor ez a gyilkos király, Heródes, – semmi más, csak egy gyilkos, – megölette mindazokat a kis gyermekeket, hogy legyen betöltve az, amit az Úr prófétája kimondott: „Rámában Ráhel sír, siratja a gyermekeit, és azok nincsenek”? Látjátok, lennie kellett egy gyilkos királynak, hogy betöltse a próféciát, ami sok száz évvel azelőtt lett kimondva. De, amikor Isten kimond egy Igét a prófétája által, annak be kell teljesednie, ha az Isten Szava. Nem számít, hogy mennyi idő telik el, akkor is be fog teljesedni, mert ez egy Mag. Jézus mondta, hogy Isten Igéje egy Mag, amit a Magvető elvetett. Így Ennek gyümölcsöt kell teremnie a saját idejében. És most ennek a gyilkos királynak meg kellett lennie abban az időben, hogy megölesse azokat a gyerekeket.

36 Egy másik dolog, amit észre akarunk venni, pont abban az időben, neki meg kellett adóztatni az embereket. És ez készítette Józsefet és a feleségét, (az eljegyzett feleségét, Máriát) hogy vissza legyenek kényszerítve Betlehembe.

37 Isten tudja, hogy hogyan tegyen dolgokat. Ő még az ellenség munkáit is ráveszi, hogy Őt dicsőítsék. Miközben mi azt gondoljuk néha, hogy nekünk ezt kell csinálni, meg azt kell csinálni, hogy az óra helyesen ketyegjen. De Isten óraműve tökéletesen ketyeg, és Jézus pontosan időben lesz itt. Egy másodpercet sem fog késni. Minden pontosan úgy fog történni, ahogy Isten mondta. Így mi akár tesszük ezt, akár nem tesszük, akkor is ugyanúgy itt lesz, mert ezt Isten mondta, és az úgy lesz.

38 És megértjük, hogy azok az adók, hogy Heródes azt mondta, hogy minden ember, akik elkészült a születési helyétől, vissza kellett, hogy térjen. Azt gondolta, hogy ott valami nagy dolgot tesz, amikor ezt tette, és nem tudta, hogy pontosan összhangban munkálkodik Jehovával. Hány pap átkozta meg valószínűleg Heródest abban az időben, az Úr nevében! Hányan álltak fel valószínűleg titokban, és mondták: „Ó, ez a római, milyen egy... Bárcsak a kezünk közé kaphatnánk, *ezt-meg-ezt* tennénk és *így*”, nem tudva, hogy az pontosan Isten terve szerint működött.

39 Manapság néha mi megátkozunk a kommunizmust és mindezeket a dolgokat, ami talán megérdemli azt. De ha csak tudnátok az igazságot, ez pontosan Istennek a kezére játszik, azt teszi, amit Ő mondott, hogy tenni fog. Neki fel kell emelnie valamit, hogy

elvegye Babilont a földről, és Neki megvan az eszköz az Ő kezében. Csak olvassátok a Szentírást, pont ott meg van írva, hogy mit mondott Ő, mit fog tenni!

40 És ha annak a napnak a szolgálói csak olvasták volna, tanulmányozták volna az Igét, tudták volna, hogy annak meg kell történnie.

41 Megfigyeljük, hogy ennek a nagy adóztatásnak az idején a király kiadta az utasítását, vagyis rendeletét, hogy minden ember menjen vissza a születési helyére, kivétel nélkül. Na most, ez úgy néz ki, mint egy szörnyű dolog, hogy ez a szegény kis asszony azon a helyen, ahol volt, egy gyermekkel terhesen, és egy ilyen hosszú utat kell megtennie. Ma még arra is aligha gondolnánk, hogy mentőautóval vigyünk el. És neki mennie kellett. Ha voltál valaha Palesztinában, és láttad, hogy neki hol kellett átjutnia azokon a durva gránit sziklákon ott végig, egy kis számárnak a hátán. Nem számít, mennyire rossz volt, mennyire kegyetlennek látszott, ez volt a király rendelete, mindenkinek meg kellett tennie, fiatal vagy idős, felkészült, vagy nem készült fel, akkor is meg kellett tenniük.

42 És néha azt gondoljuk, hogy a mi terheink... Talán beszúrhatom ezt ide, hogy azt gondoljuk, hogy a mi terheink olyan nehezek néha, hogy nincs a világon semmi más ehhez fogható. Tudjátok, hogy az mind jó nektek? Ezek mind azért vannak, hogy formáljanak titeket, alakítsanak benneteket. Próféták és bölcsek voltak kiformálva a sivatag mélyén, forró, tűző napon, megpróbáltatásokon és próbákon és üldöztetésen keresztül. Ezek a dolgok, amik nekünk vannak ma, nincs semmi olyan, ami ne történt volna már más keresztényekkel ezelőtt. Más keresztényeknek is meg kellett állniuk ehhez hasonló sötét órákban, és még oroszlánok elé is vetették őket a bizonyágtételükért.

43 És aztán nekünk le kell mondanunk egy kis presztízsről, vagy arról, hogy azt gondoljuk, vagyunk valakik: „Nos, én *ehhez-és-ehhez* tartozok, egy bizonyos gyülekezethez, tudod. Attól tartok, hogy szégyent hoznék erre, ha én...”

44 Ne félj, a bizonyágod miatt Jézus Krisztusért! Csak világítsd a Fényedet! Állj ki a meggyőződésed mellett, hogy „Ő az Isten Fia. És ez nem a Kringle, Kriss Kringle látogatásának az estéje, hanem ez Jézus Krisztusnak a megszületése, amit mi ünneplünk.” Értitek? Úgy találjuk, hogy ezeket a dolgokat teszik.

45 Láttátok valaha, amikor harangot készítettek, valami híres harangot templomi haragnak, vagy valami effélét, hogy annak egy bizonyos hangot kell kiadnia? Látod, ha megszólaltatsz egy harangjátékok, akkor ahhoz minden haragnak egy bizonyos hangzása kell, hogy legyen. És kell hogy abba belekerüljenek bizonyos anyagok, bizonyos mennyiségű réz, bizonyos mennyiségű acél és bizonyos mennyiség más ércekből belekerül abba a harangba. Ha az csak csupa réz, akkor nem fog jól szólni. Ennek mindenféle anyagnak kell lennie, amit oda bedobnak, hogy az a megfelelő fajta hangzást adja ki. És az az ember, aki elkészíti az olvasztót, elkészíti azt a formát, ő pontosan tudja,

hogy mit kell beletenni abba az olvasztótégelybe, minek kell belekerülni abba a fémbe, hogy a harang azt a hangot adja ki.

46 Isten a mi nagy olvasztótégelyünk. Isten a... Ő a nagy Ötvös Kemencéje, ahol Neki ránk kell tennie ezeket a dolgokat, és próbákat, üldöztetéseket és ilyesmiket, hogy összeolvassza, hogy a bizonyágtételünk egy bizonyos időben egy bizonyos hangon szóljon, amit Ő akar megszólaltatni egy bizonyos napon.

47 Mi különböző módon vagyunk megalkotva. Mindannyian különböző módon vagyunk megalkotva. Különböző módon látunk. De mindannyian látunk egy dolgot, ami Jézus Krisztus. Nézzünk Őrá! És az egyetlen mód, ahogyan láthatod Őt... Ha az Igével ellentétesnek tűnik, akkor nem Őrá nézel, mert Az Ő. Tehát, ha egy hitvallást látsz, vagy egy bizonyos felekezetet látsz, amiről azt gondolod: „Én ahhoz tartozom, és ez elég nekem.” Ha ez nem arra az Igére tekint, akkor fordítsd el attól a tekinteted! Nézz arra az Igére! És ez az, amit mi keresünk, Krisztus, Isten Igéjének a megnyilvánulása, Ő Isten Igéjének az igazolása.

48 Na most, mindezek a nagy dolgok, amik ott lenn történtek ezzel a kis párral, furcsának tűnnek. Bár lehet, hogy nekik ezt furcsának tűnt, de minden együtt munkálkodott a javukra.

49 Tehát, Józsefnek az álma. Szeretnék erről beszélni csak egy pillanatig. Le van nekem itt írva az Íráshely erről. Isten minden időben, minden korszakban szólt a népéhez, és kinyilatkoztatta Magát álmokon keresztül.

50 Na most, az álmok, az nem egy bizonyosság. Nem minden álom van Istentől. Tehát sok embernek vannak álmai, és mindenféle álmok. Lefekszel este és eszel egy nagy vacsorát úgy mész lefeküdni, és lehet, hogy mindenfélét álmodsz. Lehet, hogy lázas vagy és mindenféle rémálmod lehet és így tovább. És ez nem Istentől van. De mégis, Isten foglalkozik az emberekkel álmokon keresztül.

51 Úgy találjuk, hogy József a régi időkben, Jákobnak a fia, ő egy próféta volt. És a próféta megértette az álmokat. Na most, ha egy álom meg van magyarázva, akkor az látomássá válik, az egy prófécia.

52 Na most felismerjük, hogy még azelőtt is, Nabukodonozor király és ott régen, Dánielben és messze régen Isten foglalkozott az emberekkel álmokon keresztül, szellemi álmokon keresztül. Én hiszek azokban. Nekünk vannak ilyenek most is. Milyen sokszor bizonyóságot tehetnék erről, emberek százai, akiknek volt álmuk, és helyesen meg lett magyarázva, és pontosan úgy megtörtént.

53 De az álom egy képzeletbeli dolog. Nos, egyszer kivizsgálás alatt megkérdeztek engem az álmokról. És az álmokról azt mondták nekünk, hogy akkor te a tudatalattidban vagy. Na most egy személynek van egy első tudata, és ebben az első tudatban van öt

érzékszerved, amik aktívak; látás, ízlelés, tapintás, szaglás és hallás. De amikor elalszol, ez az öt érzékszerv nem aktív, és odaát vagy a tudatalattiban, ami távol helyezkedik el tőled, és akkor odaát vagy, álmodsz. De amikor visszatérsz és felébredsz... Kétség nélkül, nincs olyan személy, itt sincs egyetlen olyan személy sem, aki ne álmodott volna valamikor az életében, és még mindig emlékszel arra. Akkor egy részed volt valahol, mert amikor visszatérnek újra az érzékeid, még mindig emlékszel arra. Talán évekkkel ezelőtt volt. Én emlékszem olyan álmaimra, amik nekem kislány koromban voltak. Még mindig emlékszem azokra; akkor kell lennie valaminek, valami részem volt valahol. Na most, azok álmok. Így látod, távol vagy az érzékszerveidtől. Aztán amikor visszatérsz, és elmondod az álmodat, ha az Istentől van...

54 Lehet az álmoknak magyarázója. A Biblia azt mondja: „Ha van közöttetek, aki szellemi, egy próféta, Én, az Úr, megismertetem vele Magam álmokban, és szólni fogok hozzá látomások által.”

55 Na most megértjük, hogy József, Jákob fia ilyen típusú ember volt, hogy álmokat álmodtak és utána ő magyarázta azt. Tudott álmokat magyarázni és látomásokat látott. Ez mind a Szellemnek a cselekedete.

56 És azt is megérjük itt, hogy amikor egy ember arra születik, hogy látó legyen, vagy látomásokat lát, te... Kell, hogy Istentől legyél elhívva erre.

57 Figyeljete! *Itt* van a tudatalattitok, a természeti és *itt* van az első tudatotok. Na most, ki kell menned az érzékeidből, az öt érzékszervedből, elalszol, hogy bemenj a tudatalattiba, és utána visszajössz. Ez egy álom.

58 De egy látónak mind a két tudata éppen együtt van. Nem hagyod el ezt az öt érzéket, még megvan az öt érzék, ott állsz egyenesen, és nézed, hogy mi történik. Értitek? Soha nem hagyod el az érzékeidet. Pontosan ott vagy, tudod, hogy hol vagy és hogy mit csinálsz, kimondasz szavakat. Na most, ez egy eleve elrendelt ajándék. „Az ajándékok és az elhívások visszavonhatatlanok.” Látjátok, ezt Isten teszi. Nem alszol el, ott állsz, mindkét szemed nyitva van, egyenesen nézed, és látod azt, amit nézel. Értitek? És ez egy látomás, ami Istentől van, természetesen.

59 Manapság mi alszunk. Ez a baj a világgal ma, hogy alszik. És olyan sok ember egyszerűen csak szeret aludni. De én azt mondom, hogy a Mennyben nincsenek ágyak. Nem fogunk aludni, amikor a Mennybe érünk, mert ott nincs éjszaka. Ott nincs éjszaka, így nem kell majd aludnod, amikor a Mennybe kerülsz, mert ott nincsenek ágyak.

60 De figyeljete, amikor a tudatunk... Isten tudja használni minden részünket, ha az megtért Őhöz. Minden, ami vagyunk, amikor teljesen át van adva Isten kezébe, és az megtért az Ő szolgálatára, Ő tud használni bennünket az álmokban, tud használni a beszédben, tud használni bennünket minden érzékünkben. És ha minden, ami csak

vagyunk Istenhez tér, akkor Isten tudja azt használni. Hiszitek ezt? Látjátok, amikor mi... amikor minden megtér Istenhez, akkor Ő tudja használni azt. Amikor az egész lényünk megtér, akkor a keresztényeknek ezekben a napokban lehetnek szellemi álmaik, amik jelentenek valamit, amik előre elmondanak dolgokat. Tudjuk, hogy ez az igazság.

61 Egy szellemi álom megmagyarázva, helyesen megmagyarázva, ugyanaz, mint egy látomás. És mi a látomás? A látomás az a jövő eseményeinek megjövendölése, megjövendöli a dolgot, mielőtt az megtörténne. És ez az, ahogyan Isten mindig igazolta, hogy az igaz volt-e vagy sem, vagy hogy egy ember (ez az Ószövetségben volt) próféta volt-e, hogy amit mondott, az megtörtént. Akkor tudták, hogy ez az ember azt mondta, és az folyton megtörtént. Na most, arra az emberre nem csak rátették a kezüket, vagy felrázták, és adtak neki egy ajándékot. Ő azzal az ajándékkal született, az őbenne volt, amikor megszületett, mielőtt még megszületett volna.

62 Nézzétek meg Ézsaiás prófétát! Prófétált Jánosról 712 évvel azelőtt, hogy megszületett volna, azt mondta, hogy ő „egy kiáltó szó a pusztában”.

63 Nézzétek meg Jeremiást, mielőtt megfogant volna az édesanyja méhében, mialatt ott volt, Isten azt mondta: „Ismertelek, és megszenteltelek téged, és prófétának rendelvek ennek a nemzetnek.” Látjátok? „Az ajándékok és az elhívások visszavonhatatlanok”.

64 És te csak az lehetsz, az csak akkor tud működni, ha van ott valami, amivel működhet. Mint ahogy van egy jobb kéz, hogy dolgozzon, neked van egy jobb kezed, akkor hadd munkálkodjon Isten országáért! És ha vannak szemeid, hogy láss, akkor a helyes dolgokat nézd! Ajkaid, hangod, hogy beszélj, akkor a helyes dolgokat mondd! Bármilyen is az, a helyes dolgot tedd! Mindened, amid van, legyen Istenhez megtérítve, az Ő dicsőségére!

65 Tehát, megértjük, hogy a jövendölés megjövendöli a jövőbeli eseményeket, mielőtt azok megtörténnek. Bármilyen furcsának is tűnik, hogy a mindenható Isten előre elmondta, és gondot viselt a csecsemő Jézusról, és kinyilatkoztatta egy álom által, hogy mit kell tenni. Na most, Isten, egy másodlagos módszerrel, az Ő Saját Fiáért kinyilatkoztatta ezt Józsefnek egy álom által. A Biblia mondja, hogy ezt tette. Igen, uram. Tehát, József egy jó ember volt, Dávid fia volt, és jegyességben volt Máriával.

66 Most szeretném itt ezt átadni, mielőtt tovább megyünk. A „jegyesség” Keleten, ugyanaz volt, mint a házasság, egy jegyesség. Amint eljegyezték egymást, ők házasok voltak. Amikor megtették azt a szent esküt, olvassátok az 5Mózes 22:23-at, és rájöttök, hogy amikor ez az asszony és férfi megegyezett, hogy megházasodnak, (bár még nem tették meg az esküjüket, csak hónapokkal később,) ha valaha is megtörték azt az esküt, bűnösök voltak házasságtörésben. Így igaz. Amikor eljegyezték egymást, az ugyanaz volt, mint a házasság. A törvény még nem adott nekik jogot arra, hogy úgy éljenek együtt, mint

férj és feleség, de amikor ígéretet tettek egymásnak, Isten előtt a szavuk le lett pecsételve Isten Országában. És azt megtörni éppen ugyanolyan volt, mint a házasságtörés. És tehát József „jegyeségben” volt Máriával. Ha ti szolgáló testvérek, ha csak tanulmányoznátok ezt jó alaposan, az tisztázná nektek a házasság-és-elválás esetét, ami annyira nehéz és különböző az emberek között manapság. Na most figyeljétek meg, „József, az ő férje, igaz ember lévén”... Látjátok, megértjük, hogy ezt nem lehetett megtörni.

67 Ő elmondta, bizonyára elmondta neki... Ez a fiatal szűz, gyönyörű fiatal zsidó lány, ő... Mi mindannyian felnőttek vagyunk itt, amennyire látom. Hogy ő anya lesz. És József, aki együtt ment vele, észrevette ezt, nem kétséges. Miután eljegyezte őt, rájött, hogy várandós. Na most, ő egy „igaz ember” volt, a Biblia mondja, hogy az volt. És Mária biztosan elmondta neki az ő ártatlanságát. Az a kedves asszony, szinte hallom, ahogy azt mondja neki: „József, szeretett barátom, szeretett férjem, én ártatlan vagyok ebben”. És biztosan beszélt neki a találkozásról, közte és a nagy Arkangyal között, hogy Gábiel, az Arkangyal eljött hozzá és meglátogatta őt ezekkel a nagy jelekkel, amikről beszélt neki, hogy mi fog történni.

68 És aztán észrevevesszük itt, hogy ez után a látogatás után ő annyira megörült az Angyal üzenetének, hogy felment Júdea hegyvidékére Názáretből, ahol élt, Názáret városából, egy nagyon gonosz kis városból.

69 És amikor felment oda, az unokatestvére, Erzsébet szintén (már hat hónapos) várandós volt, akit meddőnek mondtak.

70 A férje, Zakariás, pap volt a templomban. És az egyik nap, amikor egy felajánlást lengetett meg az Úr előtt, ami... vagyis inkább égő áldozat volt, az emberek imája felett, amit odakint mondtak. Gábiel, az Úr Angyala... Na most őt nem látták, vagyis semmit nem láttak, semmi természetfölöttit évekig és évekig és száz évekig. És ott állt az Angyal az oltár jobb oldalán, és azt mondta neki, hogy a felesége fogan és gyermeket szül, és a nevét Jánosnak fogják hívni. És mindannyian ismerjük a történetet.

71 És aztán amikor Gábiel hat hónappal később meglátogatta Máriát is Názáretben, beszélt neki Erzsébetnek, az unokatestvérének az esetéről. És aztán Mária gyorsan, ezzel a nagy titokkal a szívében, hogy mi fog történni, sietve felment a hegyekbe, hogy meglátogassa az unokatestvérét.

72 És akkor Erzsébet elrejtőzött, mert nem akart megjelenni az emberek előtt abban az állapotban, és elrejtőzött hat hónapig. Na most, az én Szentírásról való megértésem szerint, ő aggódott, mert a kisbabában nem volt élet ezidáig. És ez messze rendellenes volt egy kisbabának, hogy ne mozogjon ott bent, ó, legalább három-négy hónaposan. És most hat hónapos volt, és a kisbaba még soha meg nem mozdult. Így amikor Erzsébet és Mária találkoztak, kétségkívül megölelték egymást, átkarolták egymást, mint

unokatestvérek, és annyira boldogok voltak, hogy láthatják egymást. És csak képzeljük el, hogy mit mondtak! Szinte hallom Erzsébetet, hogy azt mondja Máriának: „Ó, kedvesem, olyan csinos vagy.”

És Mária azt mondja: „Tudod, tudom, hogy várandós vagy.”

73 „Igen, és ez valahogy aggaszt engem, hogy ez már a hatodik hónap, és a baba még nem mozdult meg.”

74 „Ó, de mondanék neked valamit. Nem tudom ezt tovább magamban tartani!”

75 Tudjátok, van abban valami, amikor kapcsolatba kerülsz Istennel; te nem tudsz csendben maradni arról. Neked mondanod kell arról valamit, ha volt egy igazi, valódi megtérésed. Nem érdekel, hogy hol vagy, neked azt ki kell fejezned valahol.

76 És szinte hallom, hogy azt mondja: „Tudod, el kell mondanom neked valamit. Nekem is kisbabám lesz”.

77 Azt mondta Erzsébet: „Ó, azt hiszem akkor... Miért nem hívtatok meg minket az esküvőre, amikor végül te és József megházasodtatok? Tudom, hogy jegyesek voltatok, de miért nem hívtatok meg minket az esküvőre?”

„Ó, még nem házasodtunk össze.”

„És kisbabátok lesz?”

„Igen!”

„Nos, Mária, én nem igazán értem ezt.”

78 „Tudod, az Úr Angyala megjelent nekem, Gá브리el. Ő volt az, aki elmondta, hogy várandós lettél. Ő mondta ezt el nekem. És azt mondta, hogy a Szent Szellem fog beárnyékolni engem, és az a Szent Dolog, Aki meg fog születni tőlem, az Isten Fia lesz. És nevezzem Őt JÉZUSnak, mert Ő fogja megmenteni a népét a bűneikből.”

79 És az első alkalommal, amikor az a csodálatos Név valaha ki lett mondva emberi ajkak által, a kis János, aki halott volt az édesanyja méhében, ugrott egyet az örömtől, és megkapta a Szent Szellemet, pedig halott volt az anyja méhében. Ha az az erő, Jézus Krisztus Nevének kimondása által egy halott kisbabát az anyja méhében életre kelt, mit kellene, hogy tegyen a gyülekezettel, ami azt állítja, hogy Őt szolgálja, és az Ő Szellemétől született? Erzsébet annyira megdöbbsent, ahogy Máriára nézett, azt mondta: „Hogyan van az, hogy az én Uramnak anyja jön el, az Uramnak anyja? Mert amint a fülembbe jutott az üdvözlésed, a kisbabám a méhemben ugrándozni kezdett örömeiben.” János úgy született, hogy az anyja méhétől fogva telve volt Szent Szellemmel Jézus Krisztus Neve által! Milyen kisbaba lesz ő?

Nem kétséges, hogy elmondta ezt Józsefnek.

80 Na most, látjátok, József „igaz ember lévén” tűnődött ezen. „Nos, én tudom, hogy ha őt házasságtörésen kapják, az első dolog, ami történik vele, hogy halálra kövezik. Ő nem tud...”

81 Ők nem élhetnek úgy. A Biblia azt mondja: „ha egy lány, akit eljegyeztek, a városban van, és egy ember megbecsteleníti, és ha ő nem kiált, akkor mind a kettőt együtt kövezzék halálra. De ha kint van a mezőn, és kiált, de senki nem hallja őt, akkor a férfi legyen megölve, és a lány éljen.” Nos, akkor ennek a büntetése, ez az 5Mózes 22, amit kértem nemrég, hogy olvassatok el.

82 Nos, figyeljétek meg most, azt találjuk ebben, hogy várandós, úgy, hogy nem volt még házas. Tehát Józsefnek úgy tűnt, hogy Mária próbálja őt pajzsnak használni a csúfolókkal és gúnyolókkal szemben. Értitek? József lett volna a pajzsa, hogy csak vegye feleségül úgy is, és legyen a pajzsa, de ne legyen a férje, egy családi kapcsolatban, csak legyen... legyen egy pajzs a számára.

83 És ő szeretett volna hinni Máriának. Én igazán úgy hiszem. Szeretett volna hinni neki, de a története annyira szokatlan volt. Nehéz volt annak a hívőnek, hogy elhiggye.

84 És bocsássatok meg nekem, emberek. De így van ez ma is! A Szent Szellem Erejének története a földön manapság, a Gyülekezetben, annyira szokatlan a szervezeti és felekezeti elmének, hogy szeretnék elhinni, de Az túl szokatlan, Az túl fantasztikus. De ez az Igazság! A Biblia mondja, hogy ez így lesz, és itt van. Sok hitvallással megkötött ember igazán szeretné elhinni Ezt, de annyira szokatlan, hogy szinte nem tudja megtenni. Nem tudja, hogy mit tegyen. Egyszerűen olyan helyzetben van, mint amiben József volt.

85 A Biblia azt mondja, hogy „mialatt ezeken gondolkodott”. Látjátok, ő egy jó ember volt, és nem akarta, hogy a saját neve legyen bemocskolva, és mégis tudta, hogy ha az az asszony úgy van, akkor nem veheti feleségül, mert várandós volt egy másik férfitől. „És mégis” –mondta, – „az az ártatlan kis asszony, az élete olyan tiszta, mint egy liliom, és szeretnék hinni neki, de nem tudom, hogy mit csináljak.”

86 „Mialatt ezeken gondolkozott, arra gondolt, hogy titokban bocsátja el őt.” Azt mondta: „Nem fogok nagy felhajtást kelteni ezzel kapcsolatban.” Na most, emlékezzetek, ő még nem tette meg azt az esküt, csak el voltak jegyezve. Csak elbocsájtotta volna titokban. „És mialatt ezeken gondolkodott, hogy ’titokban bocsátja el őt.’” Látjátok, ez az ő legjobb tudása szerint volt. Látjátok, egy igaz ember volt, egy jó ember.

87 Testvérek, hadd mondjam ezt nektek. Ha igaz vagy, ha őszinte vagy a szívedben, akkor Istennek kötelessége kijelenteni számodra azt a dolgot.

88 József, az ő férje, igaz ember lévén, gondolkozott a dolgokon. Annyira szokatlan volt, ahogy mondtam, alig tudta megérteni. „Hogyan lehetségesek azok a dolgok?” De kétség kívül, leült, imádkozott ezért, tanulmányozta az Írásokban. „Hogyan lehetséges

ez?” Mialatt tanulmányozta, az Úr Angyala, megjelent neki álomban. Ő nem volt próféta. És nem volt próféta a földön abban az időben. Senki nem tudott eljönni hozzá, az ÍGY SZÓL AZ ÚR-ral, így az Úr vette a másodlagos utat. Ez az oka, hogy Isten gondját viselte a Saját Fiának, egy emberen keresztül, egy álom által, és levitte Egyiptomba és visszahozta onnan, és elrejtette Őt a bölcsektől, vagyis a bölcsek más úton mentek. Nem volt próféta a földön, így Ő vette a másodlagost, az álmot. De voltak ott emberek, akik nem látónak születtek, de jó emberek voltak, és amikor úgy tettek, Isten meglátogatta őket a tudatalattijukban, és kinyilatkoztatta Magát.

89 Ha csak alárendeled magadat Istennek, Istennek sok módszere van, ahogyan ki tudja nyilatkoztatni Önmagát számodra. Értitek? Lehet, lehet nem vagy próféta, lehet, hogy nem vagy tanító, lehet, nem vagy vasárnapi iskolai tanító, lehet, nem vagy prédikátor, de Istennek vannak módszerei, hogy kinyilatkoztassa Magát számodra. Látjátok. Lehet ez akár álmokon keresztül, vagy lehet valami más módon, ha csak alárendeled magad, ahogy József tette.

90 Semmi kétség, azt mondta: „Ó, hatalmas Jehova, Isten, jövök Dávidnak a nemzetségén keresztül. És én egy igaz ember vagyok, remélem, hogy az vagyok. Bízom abban, hogy amit Te mondtál az az Igazság. És itt van az én kedvesem, az én egyetlenem, aki az én jegyesem. El fogom őt bocsátani, máskülönben bűnös leszek házasságtörésben. És várandós pedig én nem ismertem még őt, mint feleségemet. Mik ezek a dolgok, Uram?”

91 Látjátok, ő nem volt egy próféta, ezért az Úr nem szólhatott hozzá azon a módon. Így hagyta, hogy elaludjon, és elküldte az Úr Angyalát hozzá egy álomban. Ámen. Az Úr Angyala eljött hozzá álomban, és megérintette, és azt mondta: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert ami őbenne fogantatott, az a Szent Szellemtől van.” Tessék! „Ami őbenne van, az nem valamilyen embertől van. A Szent Szellem tette ezt. Az asszony az igazat mondta. Ez a szokatlan történet, ez a szokatlan dolog, ami történt, József, ami téged teljesen szétszaggat, ez a Szent Szellemtől van.”

92 Ó, ugyanez az Isten még mindig él ma este! Nektek még mindig van tudatalattitok. És van nektek... Nektek keresztényeknek, ha az a dolog szokatlannak tűnik, amit láttok, ha az még mindig pontosan az Igével van, akkor Isten ki tudja nyilatkoztatni a szokatlan dolgokat sokféleképpen.

93 Így azt mondta Józsefnek: „Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet!” Emlékezzetek, már az ő felesége! „Vedd magadhoz Máriát, a te feleségedet, mert ami őbenne fogantatott, a Szent Szellemtől van.”

94 Nos, aztán Isten elküldte az Ő Angyalát, és kinyilatkoztatta ezt, és az álom kinyilatkoztatása eljött Józsefhez; tudta, ebben nem volt titok. Az Angyal eljött hozzá egy álomban. Láta az Angyalt álmában.

- 95 Na most, egy próféta vagy egy látó nem alszik el. Látja az Angyalt, amint itt áll. A többi ember csak elalszik, és látja az Angyalt.
- 96 És az Angyal azt mondta: „József, nincs itt semmilyen rejtély, és nincs senki, aki megmagyarázhatja azt neked. Így hát én fogom ezt elmondani neked. Én fogom ezt valóságossá tenni számodra, mert nincs senki más, aki valóságossá tehetné. Most ne félj magadhoz venni Máriát, a te feleségedet, mert ami őbenne fogantatott, az a Szent Szellemtől van.”
- 97 Azután, amikor József felkelt az alvásból, ó, a szíve biztosan annyira telve volt egy újdonsült hittel. Az a rejtély, ami zavarta őt, az a dolog, amit szeretett volna elhinni, de az a valami, amit el mert hinni, annyira szokatlan volt, mégis meg lett vele ismertetve egy álmon keresztül. Egy új hit pattant ki az életében! Jó ég! Volt hite Istenben, volt hite a feleségében akkor. Volt hite Istenben, és szeretete is a felesége felé, és szeretet afelé, akit ő szeretett. Nem volt több kérdése. Nem volt kérdés erről. Tudta, hogy ez az Úr Angyala volt. Tudta, hogy Isten jelentette ki neki pontosan azt a kérdést, ami a gondolatában volt, így minden kérdése eltűnt.
- 98 És amikor Isten bármilyen módon, ahogyan Ő akarja tenni, kinyilatkoztatja neked azt a kérdést, ami a gondolataidban van, akkor nincs többé semmi kétség. Nincs több kérdés ezzel kapcsolatban. Ez egy kinyilatkoztatás.
- 99 Amikor látsz valamit a Szentírásban és azt mondd: „Nos, azt hiszem, hogy az csak az apostoloknak volt. Azt hiszem, azt Jézus tette a letűnt napokban.”
- 100 De a Biblia azt mondja: „Ő ugyanaz, tegnap ma és mindörökké. Ugyanaz a Jézus.” Aztán, ha ez kérdésesnek tűnik a számodra, és gondolkozol ezen, és nem tudod megérteni, és látod azt a dolgot megtörténni és elmélkedsz felőle, akkor, ha őszinte leszel, akkor az Úr Angyala valamilyen módon ki fogja nyilatkoztatni azt neked. Akkor az többé nem kérdés számodra, az az igazság akkor. Ó! És akkor tudsz kiáltani és kiabálni: „Ó, annyira hálás vagyok!”
- 101 El tudom képzelni, hogyan érezhetett József, amikor ez megtörtént. Ez volt minden... akkor vége lett annak a rejtélynek. Akkor, amikor ez megtörtént, úgy találjuk, hogy örvendezett, mert boldog volt. Na most, úgy találjuk, hogy azonnal feleségül vette Máriát. Ó, azután nem volt több kérdése. Magához vette Máriát, a feleségét, és nem ismerte őt, mint feleség, amíg a Gyermekek... Örült ennek! Örült, hogy Mária pajzsa lehet. Örült, hogy hordhatta az ő [Mária] szégyenét.
- 102 Amikor egy embernek ki lehet nyilatkoztatva, hogy Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, akkor nem számít, hány hitvallás próbál téged visszafordítani. Te boldog vagy, hogy pajzs lehetsz. Örömmel leszel egy pajzs. Mondjanak, csak amit akarnak! Neked van egy nagy pajzsod, amivel elháríthatod a tüzes nyilakat.

- 103 Remélem, nem leszek túl hangos azok számára, akik ott kint vannak. Hadd hallják ezt ők is, nekik is hallaniuk kellene. Figyeljétek! Igen, uram.
- 104 Boldog vagy, hogy egy pajzs lehetsz. Egy lábtörlő vagy, bárminek is akar téged, az nem számít. Az Úr kinyilatkoztatta azt neked. Az Úr mutatta meg neked az Ő Igéje által, ez az igazság; és aztán megerősítette számodra, hogy az újra éljen. Azt mondom: „Itt van ez! Ó! Semmi nem fog...”
- 105 Senkinek nincs joga még csak prédikálni sem az Evangéliumot, amíg nem találkozott Istennel szemtől szemben. Így igaz. Egy ember sem állhatna a szószékhez anélkül, hogy meglenne neki a Szent Szellem keresztsége. Jézus utasította a tanítványait: „Ne prédikáljatok többé, csak várjatok Jeruzsálem városában, amíg felruháztatok Erővel odafentről.” Figyeljétek, hogy mit tett a Szent Szellem, amikor eljött! És a Szent Szellem az Isten.
- 106 A Szent Szellem Jézus Krisztusnak az Atyja. Máté 2. fejezet, és a 20. vers azt mondja: „Mária, az Ő anyja, amikor el volt jegyezve Józseffel, gyermekkel találtatott a Szent Szellemtől.” A Szent Szellem Jézus Krisztusnak az Atyja.
- 107 És amikor a Szent Szellem eljön és kinyilatkoztatja az Igét, és azt újra életre kelti éppen úgy, akkor az egy kinyilatkoztatás számodra, látod Azt, ki van bontva, ez meg van ígérve erre az órára.
- 108 József látta, hogy az volt Ézsaiás prófécijának a beteljesedése. Ézsaiás 9: „Fiú születik nekünk, egy Gyermeke adatik. Hívják Őt 'Tanácsosnak, Békesség Fejedelmének, Hatalmas Istennek, Örökkévaló Atyának.' És a Királyságának nem lesz vége.” Tudta, hogy ki lesz Ő, mert látta az egész dolgot, amikor az Úr Angyala elmondta neki ezt, hogy „ami megfogant Máriában az a Szent Szellemtől van.” „Egy szűz fogant és fiút szül.” Na most, ez egy nagy titok volt, a szuper jel, amit Isten adott az egész világnak. Egy szuper jel, hogy Az az Ő Fia.
- 109 Most figyeljétek meg, ahogy tovább megyünk! Nem fog túl sokáig tartani, megpróbáljuk. Figyeljétek meg, úgy találjuk, ahogy továbbmegyünk, amikor Jézus... Na most, azt gondolom, ha... A kisgyerekek itt nem fogják megérteni, de valamit mondanom kell itt úgy, hogy a felnőttek majd...
- 110 Amikor Krisztus Jézus formálódott Máriában, akkor kezdődött az üldöztetés. Így igaz. Így igaz. Akkor kezdődött el az ő megpróbáltatása.
- 111 És ugyanez a dolog van benned is. A Galata 1, vagyis Galata 4:19 azt mondja: „Amikor Krisztus (a Dicsőség reménysége) formálódik, formálódik benned.” Épp Krisztus formálódik benned, amikor haldokolsz és Krisztus Életre kel. Figyeld, amint elkezdődik az üldöztetés, figyeld, hogy problémák jönnek minden irányból, figyeld, hogy az ördög elkezd tombolni! Természetesen. Amikor Krisztus formálódik benned.

112 És amikor Krisztus formálódott Máriában, gyorsan jött a király parancsa: „Ti emberek mind!” Épp, amint ő... amint Krisztus formálódott egy teljes Babává, készen a megszületésre, pont akkor jött a nagy üldöztetés.

113 Tehát, a baba sokáig formálódott az anyaméhben. De most eljönnek az utolsó napok, amikor a teljesség, amikor az Istenség teljessége, amikor Krisztus teljessége megnyilvánul az Ő népe között. Ő mondta így, megígérte az Igéjében. És amikor az a teljesség... Látjátok, szokatlan dolgok kezdenek történni, amint Ő megígérte. Ez az oka, hogy a mi nagy közösségi életmódunk és efféle dolgok nem tudják ezt megérteni. Számukra ez bolondság. Most figyeljétek, ők formálják az Egyházak Tanácsát, látjátok. Pont abban az időben, amikor a Gyülekezet kezd a lábára állni, ahol a Természetfölötti elkezd munkálkodni, most mindannyian belementek egy csoportba és próbálni fogják megállítani ezt a dolgot. Pontosan úgy, ahogy akkor volt.

114 Ahogy múlt szombaton mondtam Phoenixben, a filiszteusok Betlehem körül táboroztak, hogy az emberek ne tudjanak eljönni, hacsak nem jönnek az Egyházak Tanácsán keresztül. Ő, egy állott vízű víztározóhoz viszik őket, nem pedig Betlehemnek a friss vizeihez, persze, hogy nem. Na most, figyeljétek!

115 Akkor, mikor a király kiadta a parancsot, pont, amikor Krisztus formálódott. Vegyük őket egy pillanatra! Nézzük meg őket, menjünk tovább velük egy kicsit, mielőtt zárunk!

Látom, ahogy József azt mondja: „Mária, drágám, ez a kegyetlen király!”

116 De ő [Mária] azt mondja: „Figyelj, drágám! Emlékezz, a Szent Szellem mondta azt nekem, hogy 'nevezd Őt JÉZUSnak, és Ő fogja megszabadítani népét a bűneitől.'" Az Ő népét a bűneitől. „Na most, József drágám, nem számít, mi történik és hogy mit mond a király, én képes vagyok rá. Fel tudok ülni arra a kis öszvérre.” Ez több mérföld, ott fel azokon a sziklás hegyeken és így tovább. „És ha történetesen segítségre lenne szükségünk, sokan lesznek ezen az úton, mert nem mi vagyunk az egyetlen család. Mások is elszenvedik ugyanezt a dolgot, amit mi. Tehát mások is lesznek az úton. És valahogy majdcsak megyünk tovább együtt a tömeggel, ahogy mennek fel a hegyen, és mennek fel Betlehembe.” Mert Názáretből fel kell menni a hegyeken keresztül.

117 Tehát megértjük, hogy biztosan vette a kis szamarat és adott neki egy extra adag szénát és egy kis zabot aznap, mert a kis hölgy elég nehéz volt. Így felülteti őt arra a kis öszvérre, és odatesz egy tömlő vizet és néhány kekszet; és veszi azt a kis szamarat, és egy botot a kezébe.

118 És el is indulnak az úton felfelé, a kis öszvér tántorog és bukdácsol. Ó, nézd, az a kis pajtás mit hordoz! Nézzétek az ő terhét, hogy mi az! Krisztust viszi az Ő születési helyére. És itt ez a kis asszony rajta ül, fájdalmakban, szülni fog, kapaszkodik ennek a kis öszvérnek a sörényébe és beszél hozzá, ahogy mennek az úton.

- 119 Látom őket, egész nap... Megállnak, hogy megpihentesse Máriát és mondja neki: „Kedvesem, nagyon fáradt vagy?”
- 120 „Nem, drágám, rendben vagyok. Rendben vagyok. Nos, szeretnél most te ülni egy kicsit a számaron?”
- „Nem drágám, ülj csak te azon.”
- 121 És leemeli a kis számarról, hogy pihenjen egy kicsit, aztán ad neki egy korty vizet, egy kis szendvicset, és újra felteszi az öszvérré.
- 122 Végül elkezd sötétedni. Az utazók az úton, akik sokkal gyorsabban tudnak haladni, lehagyták őket. És neki [Máriának] be kellett lélegezni azt a port, a többiektől, lovakon és szekereken és ilyenek, ahogy haladtak. Mert igazán lassan kellett utaznia az ő állapota miatt. Milyen kegyetlen dolog azt az anyát felküldeni oda ilyen állapotban! De én csak el tudom képzelni ebben a kis történetben, ahogyan mennek felfelé a domb tetejére. Betlehem ott van... egyfajta völgyben, és ott van a hegy nyugati oldalán, Betlehemtől, a hegyen, ahol a kis ösvény megy fölfelé.
- 123 Látom őket, éppen most, egy kis történetben, ahogy elmesélem. Sötétedik. József megy egy bottal és próbál minden rövidítő utat megtalálni. Ahol az út *erre* kanyarodik egyet, ahol a szekereknek kell menni, nos, valószínűleg ott átvág, hogy próbáljon időt nyerni, kikerülni a porból az ő kis feleségével. A csillagok kezdenek feljönni.
- 124 És egy idő után feljut a domb tetejére. És még egyszer megpillantják a várost, ahol mindketten születtek, Betlehemet, a város fényeit. Sokan voltak ott, a helyek zsúfoltak voltak, az emberek kint aludtak a földön és a mezőkön. És talán az első alkalommal merül fel Józsefben a kérdés: „Mi csinállok, ha nem találunk helyet, mert ma este megszülethet a Baba. Mária egész nap fájdalmakban volt. Így most mi lesz, ha ma este születik meg a Baba?”
- 125 Ahogy ott állt lefelé nézve a völgyre, tűnődve, a szemeivel történetesen oldalra pillantott, és meglátott egy furcsa dolgot. Tudjátok, általában pont a bajok idejében történnek a Természetfölötti dolgok. Odanézett és meglátott egy Csillagot. Nem emlékezett, hogy látott volna valaha ilyen nagyot. Úgy tűnt, annyira alacsonyan van, és pont Betlehem fölött. Felnézett, és odafordult, miután felsegítette Máriát egy sziklára egy kicsit megpihenni. Megfordult és azt mondta neki: „Drágám, észrevetted, hogy...” És még azt is láthatta, ahogy ez a csillag tükröződik a szép, fekete szemeiben, ahogyan ott ül, és mosolyogva nézi. Azt mondja: „Drágám, hát nem furcsa Ez?”
- 126 Mária így felelt: „József, drágám, figyeltem Azt, mióta lement a nap. Figyeltem azt a Csillagot. Valahogy, igazán furcsa érzésem van ma este, hogy valami történni fog.” Nos, általában így van ez, tudjátok, olyan különös érzésed van.

127 Mária és József elkezdte figyelni a Csillagot. A kis öszvér pihent, szuszogott. És ők figyelték a Csillagot. Az furcsán viselkedett. Nem úgy viselkedett, mint a többi csillag. Úgy tűnt, hogy nyugtalan, mozog. Várt valamire, várta, hogy történjen valami. Na most, egy pár percre hagyjuk ezt a kis párt itt pihenni ezen a sziklán!

128 Gondolatban menjünk el több száz mérföldre, messze keletre, a bölcsekhez, oda keletre, Indiába! Azon az estén, szokásuk szerint mindnyájan, amikor a csillag... a nap lement, és a csillagok feljöttek, felmentek a hegyre egy toronyba, ami olyan, mint egy csillagvizsgáló. Felmentek oda dicsőíteni és tanulmányozni. És az időt a csillagok alapján számlálták. És tanulmányozták az eseményeket és felmentek oda és tanulmányozták a hatalmak és nemzetek bukását, a nemzetek összeomlását és a királyságokét és efféléket. És mennyire gondolkozhattak ezen, s beszélhettek róla. És ők ismerték a csillagokat, mindegyiket. Ismerték azokat úgy, mint ahogy mi ismerjük a Bibliát. Minden mozzanat, amit azok tettek, jelentett valamit.

129 És tudjátok, Isten mindig kihirdeti a Tetteit az égből mielőtt megteszi a földön, mindenképp. A szolgálók tudják ezt.

130 Ott voltak figyelve a csillagokat, mert tudták, hogy ha bármi változik, azonnal átkutatják visszamenőleg az Írásokat, hogy megértsék, hogy mi az. „Azt mondd, az 'Írásokat'?” Igen, az Írásokat. Ők bölcsek voltak. De mohamedánok voltak, olyanok, akikből a mohamedán lettek. Igazából ők a régi méd-perzsák leszármazottai voltak. Onnan származnak a mohamedánok. Mindnyájan tudjuk ezt.

131 És figyeljete, nekik volt ott lent egy mesterük. És ha el akarjátok olvasni, ez a Dániel 2:43. Dániel, a próféta volt a mesterük, amikor ott voltak lent Babilonban. Pontosan. Dániel volt a mester-prófétájuk. És megtanította nekik Isten minden dolgát, mert ő volt a tanítómesterük. És elmondta nekik, hogy „lesz majd egy Kő kivágva a hegyből egy nap”, emlékeztek, hogyan mondta ő: „kéz érintése nélkül”. És az „össze fogja törni a pogány birodalmakat” a világban, látjátok, minden királyságot, és saját maga pedig „felnövekszik és elborítja a földet”.

132 Na most, ők nem hitetlenek voltak, ezek a bölcsek. Nem uram. Ők hívők voltak. Hittek egy igaz Istenben. Tudjuk, hogy ez az igazság, a Biblia így mondja. És ha el akarjátok olvasni, olvassátok el az Apcsel 10:35-öt, ahol azt mondja: „Isten nem tisztel nemzetet, csak azok kedvesek Előtte, akik félik Őt és igazságosan cselekszenek.” Na most, ők nem voltak pontosan az Igazságnak a vonalában, de ugyanabban az Istenben hittek, akiben mi hiszünk. A mohamedánok ugyanabban az Istenben hisznek, akiben mi hiszünk.

133 Sokszor álltam ott, láttam a mohamedán papot, ahogy veszi azt a nagy valamit és megüti azt a nagy gongot ott kinn és azt mondja: „Egy igaz, élő Isten van és Mohamed az Ő prófétája.” Hisszük, hogy egy igaz, élő Isten van és Jézus az Ő Fia. Látjátok? Azt mondja: „Távol legyen, hogy Istennek lenne Fia!” Azt gondolja, hogy annak egy szellemnek kell

lennie, látjátok, így azt mondja: „Egy igaz, élő Isten van, és Mohamed az Ő prófétája.” Mégis ők hisznek abban az egy igaz Istenben. Izmael gyermekei.

134 Na most, megfigyeljük, hogy ott voltak ezek a mohamedánok, tanulmányozták ezeket, azok a mohamedánok, mégis csak úgy nevezik őket, hogy bölcsek, és figyelték a csillagokat. Éjszaka tüzet gyújtottak, az egy szent tűz volt. És az Istenük elé járultak a szent tűz által, ahogy az égett este. És ők figyeltek és dicsőítettek. Minden este felmásztak oda, amint a nap lement, és tanulmányozták ezeket a dolgokat. Épp úgy, ahogy mi összejövünk konferenciákon és tanulmányozzuk a Bibliát Igéről Igére. És ők ismerték azoknak a csillagoknak minden mozdulását.

135 És az egyik este, amikor ott fent voltak, tanulmányoztak... És nem csoda, hogy nagyon ijesztő volt, hogy egy Látogató jelent meg azok között, egy Ismeretlen, soha azelőtt nem látták azt a Csillagot. Nem tudták, hogy mihez kezdjenek Ezzel. Nem csoda, hogy megijedtek. El tudom képzelni, hogy egész este figyelték Azt. Nem tudták, hogy mihez kezdjenek Azzal. Jó ég, az egy Ismeretlen volt! Abban a nagy együttállásban ott találtak egy Csillagot, pontosan ott függött, ami egy Ismeretlen volt, egy különös jelenség. Soha nem láttak még ehhez foghatót. Így hát gyorsan elkezdtek beleásni magukat az Írásokban, hogy megértsék, mi ez az egész. Persze a saját írásaikban nem találtak semmit. De visszamentek Dánielhez, és megértették, hogy „Jön egy Kő. Jákob Csillaga felemelkedik.” Tudták, hogy valami épp történik. Biztos mindannyian imádkoztak, és lefeküdtek, beszélgettek Erről egymás között. És biztos álmodtak azon az este arról, hogy a királyok Királya megszületett a Földön.

136 Mert azt mondták nekünk nemrég egy újságcikkben azokról a bölcsekről ott, hogy amikor az a három csillag egy vonalba összeállt egy csillaggá, az az jelentette, hogy a Messiás a Földön van. És ők valójában zsidók voltak, ott tanultak, csillagászati képzést kaptak. Így aztán amikor ezt látták, tudták, hogy Jézus megszületett valahol. Nem tudták, hogy hol történt az, de biztosan sorsot húztak, hogy kitalálják, mit csináljanak, csak, hogy ki fog menni. Mindenki menni akart, mindenki. De mindig kellett nekik, ahogy mondtam nemrég, három tanú, hogy bizonyítást tegyen, hogy visszajöjjön és elmondja nekik, hogy az-e az igazság. Így mit csináltak? Felpakolták a vagyonukat, felpakolták az ajándékaikat és mindent, hogy elvigyék azt Neki.

137 Csak azon tűnődöm ma este testvérek, testvérnők, hogy mi néha, nem próbáljuk-e mindig azt meglátni, hogy mennyit kaphatunk saját magunk számára, amikor nekünk oda kellene adnunk azt, amink van Krisztusnak. Látjátok, nem tanulni, hogy okosabbak lehessünk, és hogyan tudjunk túljárni a másik eszén, hanem hogy hogyan tudjuk átadni Neki mindenünket, amink csak van.

138 „Ha Isten adna nekem egy álmot, még annak se hinnék.” Hallottam, hogy néhányan ezt mondták.

139 „Nem hiszek az isteni gyógyításban.” Egy pajtásnak mutattam be ezt a múltkor. Azt mondta: „Nem érdekel, hány orvos írná alá, nem érdekel, hányan mondjátok, és bármi lenne, vagy bármi is még.” Azt mondta: „Én nem hiszek ebben. Nem hiszek ebben.”

Azt mondtam: „Természetesen nem. Ez nem a te számodra volt.”

140 Az isteni gyógyítás nem a hitetlenek számára lett elküldve. Az a hívőknek lett küldve. Krisztus a hívőknek van. A Szent Szellem azok számára van, akik hisznek, csak nekik, nem a hitetleneknek, nem nekik lett szánva. Az egy megbotránkozás köve számukra, mindig az volt, mindig az lesz. Ez nem a hitetlenek számára van. Ez azok számára van, akik hisznek! Erről van szó.

141 Na most úgy látjuk, hogy ezek a pajtások, ők hívők voltak, meg akarták érteni. Felpakoltak mindent, amijük volt, hogy elinduljanak. Meg akartak róla győződni, hogy ez igaz-e. Na most, hosszú útjuk volt, így hát mind egybehordták az összes vagyonukat, és mindent, elkészültek, aranyat, tömjént és mirhát, és bármijük is volt, hogy felkutassák ezt a Királyt. Útnak indultak az ajándékaikkal.

142 És figyeljétek meg, ahhoz, hogy megtalálják ezt a Királyt, egy mennyei, Isten-adta Jel alapján mentek, nem pedig emberi teológia alapján. Ők látták Azt az Igében. Annak ott kellett lennie, és követték azt a mennyei Jelet.

143 Bárcsak meglenne az embereknek az a vakmerőség, ami nekik volt! Bárcsak lenne olyan megértésük, mint ami nekik volt! Amikor Isten ad valamit, ha Az Írás szerinti, akkor ragaszkodj Ahhoz!

144 Az emberek azt mondják: „Nincs olyan dolog, hogy Szent Szellem keresztség.” Van Szent Szellem keresztség! Pontosan azon a módon, ahogyan Pünkösöd napján volt. Úgy jön ma is, isteni gyógyítás, Isten ereje! Senki nem tudja megmagyarázni azt a Bibliában, hogy „ezt el lett véve”. Meg tudom neked mutatni, hogy Isten hol adta oda Ezt a gyülekezetnek! Mutasd meg nekem az Íráshelyet, ahol Ő Azt elvette! Nincs olyan!

142 Mert „Ő ugyanaz tegnap ma és mindörökké.” „Mert az ígéret...” És Péter azt mondta Pünkösöd napján: „Térjete meg mindnyájan és keresztelkedjete meg Jézus Krisztus Nevében a bűneitek bocsánatára, és veszitek a Szent Szellem ajándékát! Mert az ígéret nektek adatott és a gyermekeiteknek és mindazoknak, akik távol vannak, amennyit csak a mi Urunk Istenünk elhív.” Amennyit csak elhív! Ugyanaz a Szent Szellem ma este, pontosan ugyanaz, mint ami akkor volt, az őszinte szíveknek. Ha ez nem... Túl szokatlan ez nektek, hinni Istenben?

146 Ahogy Pál mondta Agrippának: „Ó, Agrippa, megtagadnád azt, amit a próféták mondtak?”

147 Megtagadnátok azt, amit Maga Jézus mondott, amiről Maga a Biblia beszél, (ami Krisztus, a felkent Ige)? És ha az Ige benned lakozik, akkor te az Igével felkent személy

vagy. „Ha énbennem maradtok és az Én Igém bennetek, akkor kérjétek, amit csak akartok, az meg lesz adva nektek.” Az Krisztus benned, felkeni az Igét arra a korszakra, bármilyen korszakban is élsz. Isten szétszította az Igéjét a korszakoknak. És minden alkalommal, amikor az idő eljön, a gyülekezetek teljesen össze vannak zavarodva, és Isten felken valakit, leküldi, és bemutatja, hogy Azt az Ige ugyanúgy cselekszik, ahogy Ő mondta, hogy az cselekszik. Pontosan. És van erre a napra megprófétált Ige. Isten, vár, hogy találhasson valakit, akinek Ez nem túl szokatlan, és fel lehessenek kenve a Szent Szellemmel, hogy igazolják, hogy Jézus Krisztus ugyanaz tegnap ma és mindörökké, hogy egy fénylő világosság legyen, hogy megvakítsa a hitetlenek szemét. És ők majd káromolják Azt. Igazságot fog szolgáltatni nekik, mert Isten Törvénye igazságos és az ítélet csak az Ő igazsága által jöhet. És akkor Ő kárhoztathatja a világot, és küldheti azt a tűz lángjaiba, mint ahogy a szodomitákkal tette. Most figyeljétek!

148 Na most, azt találjuk, hogy az utazásuk során követték az Isten-adta Jelet. Figyelték. Soha nem figyeltek senkinek a szavára. Nem mentek le, hogy konzultáljanak valami püspökkel vagy bárki mással. Isten adott nekik egy Jelet. Látták azt itt, az volt az Igazság, és ők elindultak azután. Az mutatta az utat. Az volt az, amit a Szentírás megjövendölt. Tudták, hogy el fog jönni, és követték azt. És mi volt az? Szinte látom őket, ahogy elindulnak, integetnek és elköszönnek: „Egy nap visszajövünk, testvérek, elhozzuk nektek az üzenetet, mert tudjuk, hogy Ez az igazság.” És követték Azt, át a hegyeken, át a Tigris folyón, keresztül a síkságokon. Napok, hónapok teltek el, mentek, ahogy csak tudtak és figyelték azt a Csillagot.

149 Napközben valószínű lefeküdtek, pihentek és aludtak, odafordultak egymáshoz és beszélgettek: „Ó, biztosan csodálatos lesz, ha odaérünk. Ez a mennyei Sugár, ez a mennyei Fény, ez a Fény, amit mi látunk, ez a Természetfölötti!”

150 Ámen! Azt gondoljátok, hogy magamon kívül vagyok? Nem vagyok. Figyeljétek ezt a mennyei Fénysugarat, ezt a Fényt, amit mi látunk!

151 Tehát, emlékezzetek, senki más nem látta Azt! Elhaladt egyik és másik csillagvizsgáló fölött, bölcsőtől bölcsig. De az a számukra lett elküldve. Hiszem, hogy ők látták azt, mert a Biblia azt mondja, hogy látták. Senki más nem látta.

152 Senki más nem látta a Fényt, amit Pál látott. Ugyanaz a dolog. Az lesújtott rá a damaszkuszi úton. De Az csak Pálnak adatott.

153 Senki más nem látta a Szent Szellemet lejönni, mint egy Fény a Mennyből, mint egy Galamb, csak János. Ő látta Azt és bizonyosságot tett. Látta Azt, a többiek nem látták. Ő látta, mert kereste Azt.

És a bölcsek keresték Azt!

154 És amikor te keresed Azt, amikor kész vagy elfogadni az igazi karácsonyi Ajándékot, az igazi karácsonyi Ajándékot, Isten Krisztus-Ajándékát, a Szent Szellemet. Ha keresed Azt, akkor meg fogod látni. Ez egy Mennyei Fény, amit Isten küld a Mennyből, hogy bizonytságot tegyen Jézus Krisztusról.

155 Na most, ők nem hallgattak senki másnak a szavára. Nappal nyugtalanságban voltak, azt mondták: „Ó, már alig várom! Nem tudom, hogy meddig kell még mennünk. Valószínűleg elmegyünk Jeruzsálemig, vagy le a Szentföldre, Palesztinába, mert a próféciák azt mondták, hogy ott kell Neki megszületnie. Tehát meg fogjuk találni, előbb vagy utóbb.” Eljött az este, és kezdett leszállni a sötétség.

156 Emlékezzetek, a Fény csak a sötétben világít. Ez az egyetlen módja, hogy felismerjék Azt. És ha éltünk valaha sötét időben, akkor az ma van, amikor az ember és a hitvallás annyira elvitte az embereket Isten Igéjétől, amikor ezek a felekezetek megkötötték őket mindenféle dologgal, ami nem Isten Igéje. Annyira, hogy eléggé vakok lesznek ahhoz, hogy belesétáljanak az Egyházak Tanácsába, és ilyenek, összekötve magukat mindenféle hitetlenekkel. Amikor a Biblia azt mondja: „hogyan járhatnak ketten együtt, hacsak nem értenek egyet?” És a mi gyülekezeteink belemennek ilyen csoportosulásba! Biztos, hogy vakok. De ez az a sötét óra, amikor eljön a Világosság. Ez az, amikor a Világosság fénylik.

157 És ők figyelték Azt. Amikor eljött az este, örvendeztek és azt mondták: „Csak vezess tovább bennünket, vezess nyugat felé, még tovább haladva, vezess bennünket Ahhoz a tökéletes Világossághoz!” Mentek tovább folyókon át, a homokdűnéken és mindenben, ahogy haladtak, egyszerűen csak ki akarták deríteni a pontos Igazságot.

158 És figyeljete, Betlehem pontosan abban a vonalban volt Júdeával, ahonnan ők... És Jeruzsálem egy vonalban volt Betlehemmel, ahonnan ahol álltak. Figyeljétek! Ó, micsoda jelkép, ha ezt meg tudjátok ragadni! *Itt* van Betlehem, és Jeruzsálem *itt* van fent. És ahonnan a bölcsek jöttek, először Jeruzsálembe kellett menniük, mielőtt eljuthattak Betlehembe. Értitek? Azok a nagy páváskodó felekezeti főhadiszállások. Igen, uram. Jeruzsálem, ahol minden felekezet találkozott. A nagy Tanács ott gyűlt össze, tudjátok. Úgyhogy amikor ezek az emberek megérkeztek, bementek a városba és azt gondolták: „Hát itt van! Ha van valaki, aki tud Erről, aki meg tudja magyarázni nekünk ezt a nagy titokzatos Fényt, akkor ezek a főpapok itt mind. Itt vannak a teológiai doktorok, itt vannak a filozófiai doktorok és jogi doktorok és mindezek ott fent. Ők mindent tudni fognak erről. Ó, testvérek, Jeruzsálem már látótávolságon belül van! Itt vagyunk és meg fogjuk kapni.” És szaladtak egyenesen az utcákra.

„Hova mentek?”

„Van egy nagyszerű üzenetünk!”

„Mi az?”

159 „Hol van Ő, aki a zsidók Királyának született? Miről szól ez a titokzatos Fény itt fent? Ki az? Hol van Ő?” Föl-le az utcákon ezek a gazdag emberek a megpakolt tevéikkel, arannyal és tömjénnel, keresztül-kasul minden utcán és minden sikátoron és ezt kiáltották: „Hol van Ő? Hol van Ő? Hol van Ő?” De rájöttek, hogy nekik nincs meg a válasz.

160 Egy nagy kiáltás ma: „A kommunizmus rajtunk van!” Ó, minden rádióadás állandóan a kommunizmust szapulja. A kommunizmust meg tudjátok ítélni, de az idő jelét nem tudjátok megítélni.

161 Jézus azt mondta: „Az ég kinézetét meg tudjátok ítélni, de az idő jelét nem tudjátok megítélni.”

162 Mindig arról beszélnek: „Kommunizmus! Kommunizmus!” Jobb lenne rájönnötök, hogy valami más is jár ezzel.

163 Milyen időben élünk? Mit mondott Isten, milyen jelet fog mutatni utoljára, mielőtt az beteljesedik? Mi volt az, amit mondott? Izrael a helyén van odaát, a fügefa helyreállítja magát. Figyeljétek, hogy minden pontosan egy vonalban van. És a gyülekezet laodíceai állapotban, Jézus kívül van, egy számkivetett a saját gyülekezetében, mint ahogy Dávid volt Betlehem fölött, egy számkivetett a saját népe között. Egy számkivetett! És Krisztus, a Biblia azt mondja, hogy az utolsó napokban egy számkivetett lesz a saját népe között. Ott a Jelenések harmadik fejezetében, a laodíceai korszakban, amiben élünk, Krisztus kívül van, kopogtat és próbál bejutni. Egy számkivetett a saját népe között.

164 Akkor volt, hogy azok a nagy harcosok megragadták a kardjukat, és Dávid felkiáltott egy korty friss vízért, és ők átvágták magukat 15 mérföldnyi hosszan az emberek között, hogy hozzanak neki egy korty vizet. És Dávid azt a földre öntötte, mint egy áldozatot, egy ital-áldozatot.

165 Igen, mai nap harcosai, Jézus szeretne egy korty jó, öreg pünkösdi, friss vizet! Ezek a felekezeti, állott vizek megbetegítik Őt. Vegyétek Istennek az Igéjét, húzzátok ki és vágjatok át mindezeket a hitvallásokon és dolgokon, addig, amíg eljutunk egy helyre, ahol van friss víz az Ő számára. Igazi, valódi imádat, tiszta szív, ahol Ő ki tudja önteni az Övét, az Igéjét élővé téve a mai nap számára. Ő meg fogja kapni. Azt mondta, hogy Ő majd „helyreállítja az emberek hitét, vissza az atyákéhoz, a gyermekek hitét.” A Malakiás 4 azt mondja nekünk, hogy ez el fog jönni, és ez ott lesz. Ne aggódjatok, ez pontosan ott lesz! Isten mondta így, tehát ez minden. Az óra teljesen rendben ketyeg. Igen, uram. De ma látjuk azokat a nagy... Látjuk ma, hogy...

166 Miért jön a kommunizmus? Miért nyeli el a világot? Hogyan tudta Oroszországnak az 1 %-a...? Ennyi a kommunizmus. 99 %-a még mindig keresztény. Oroszországnak 1 %-a

irányítja szinte a világ többi részét, a keleti világot. A kommunizmus. Miért? Hogyan tudta ezt megtenni? A Biblia mondta, hogy így lesz. Nála van a válasz.

167 De látjátok, mi próbálunk harcolni ez ellen és az ellen. És pont azt a dolgot, amit Isten küldött nekünk, hogy figyeljük, azt nem látjuk meg.

168 Ők azzal törődtek... ott próbálták kitalálni, hogy milyen gombokat kell viselniük a ruháikon, és a következő konferencián ki legyen a fő szónok és ilyesmi, valami annak a rendjéről.

169 És itt vannak ezek a bölcsek, figyelik azt a Mennyei Fényt, jönnek és azt mondják: „Amikor odaérünk Jeruzsálembe, ők majd megmondják, hogy mi ez a titokzatos mennyei Fény fölöttünk, ami vezet bennünket.” És föl-le jártak az utcákon. „Hol van Ő? Hol született meg a zsidók Királya? Láttuk a Csillagát keleten. Eljöttünk, hogy imádjuk Őt. Van aranyunk, tömjénünk és van minden a Számára. Hol van Ő? Hol van Ő?”

170 Azt mondják: „Hol van ki? Mi?” Így van ez manapság. „Ő, nincs olyan dolog, hogy ilyen történjen ma.” – mondják.

„Ő, amikor lemegy a nap, látunk egy titokzatos Világosságot.”

„Én soha nem láttam Azt.”

„Szóljatok annak az embernek ott a toronyban!”

„Láttál valamiféle titokzatos Fényt?”

„Miről beszéltek?”

„Látsz valami titokzatos...?”

171 „Nem! Mi a baj veletek?” Látjátok? Nekik nem volt meg a válasz.

172 Nekik ma sincs meg! Nem tudják, hogy mik ezek a dolgok, amikor tudniuk kellene, amikor a gyülekezetek nagy vezetőinek tudniuk kellene ezekről a dolgokról. De Isten mindig a kisebbség között munkálkodik és annyira alázatos, hogy az elmegy a fejük felett, nem tudnak róla. De Ő mégis ilyen módon teljesíti be az Igéjét. Ez az. Mi annyira belegabalyodunk ezekbe a nagy dolgokba és mozdulni sem tudunk. Istenem, vágjál el bennünket azoktól a dolgoktól, hogy szabadok legyünk, és megláthassuk, hogy milyen időben élünk! Ha Istennek újra álmon keresztül kell munkálkodnia, Ő ki tudja ezt jelenteni nektek. Biztos, hogy meg tudja tenni. Mi az utolsó napokban élünk. Na most, figyeljete! Ó!

173 Nekik nem volt válaszuk arra a titokzatos Világosságra, nekik nem volt, a vezetőségeikben. Nekik manapság sincs. Szóval mit csináltak? Segítségül hívták Isten Igéjét. Ez a helyes elképzelés. Azt mondták: „Nézzük meg ezt Isten Igéjében, és találjuk ki, hogy hol vannak ezek a dolgok!” És amikor ők segítségül hívták Isten Igéjét, a napkeleti bölcsek okosabbak voltak, mint sok ember manapság. A bölcsek látták, hogy Isten Igéje

szerint nekik az nincs meg, és nem is fogják megkapni. Ámen. Rájöttek, hogy az még csak nem is az a város, még csak nem is az a hely. Neki a júdeai Betlehemben kell megszületnie. Ámen. A legkisebb, a legalázatosabb mindegyik között, egy ici-pici, kicsi helyen, nem a nagy páváskodásban. A bölcsek hamar megértették. Isten Igéje kinyilatkoztatta, hogy azoknak ott nincs meg és nem is fogják megkapni, így hát kijöttek abból a zűrzavarból. Bárcsak meg tudnánk tenni ugyanezt! Egy álomban figyelmeztetve lettek, és kimentek abból a zűrzavarból. Így hát otthagyták azt. Halleluja őértük! Otthagyták azt.

174 Miután kijutottak abból a zűrzavarból, a természetfölötti azután újra megjelent. Itt van hát. Miután kiszabadultak azokból a dolgokból. Miután kijöttek mindabból a csoportosulásból ott fent. Akadémikodás, vitatkozás és minden más volt ott azokban a nagy vezetőségekben, és mindazok a nagy főpapok és teológiai doktorok, akik úgy járkáltak a doktorijukkal a nagy, turbánszerű kalapjaikban, hogy attól nem láthatták meg a Csillagot. Így járkáltak... Ilyen dolgok, mint ezek megvakítanak egy csomó embert; nagy nevek, és nagy emberek járkálnak...

175 Sokan közülük azt mondták: „Nos, nincs olyan dolog. 400 éve, nem is hallottunk ilyen dologról. Mi a baj azokkal az örültekkel? Küldjétek őket vissza Indiába, ahová tartoznak!”

176 „Akkor mi legyen? Isten Igéje – Azzal mi legyen? Azt mondja: 'Te, júdeai Betlehem, nem a legkisebb vagy júdea fejedelemségei között? De belőled fog származni...' Ó, akkor mi rossz helyen vagyunk.” – mondták. „Nem fogunk csatlakozni egyhez sem ezek közül.”

177 Így hát megfordították a tevéiket és eltávolodtak attól. Isten áldja meg őket! Kimentek onnan. Amint eltávolodtak attól, a Világosság újra megjelent. A Természetfölötti újra elkezdett mozdulni bennük. Ó, te jó ég! Azután elkezdtek követni a Természetfölöttit. A bölcsek kijöttek a rendszereikből. Így miután kijutottak abból, a Természetfölötti Fény a Mennyből újra megjelent nekik.

178 Ameddig te össze vagy kötve egy csomó hitetlennel, akik nem hisznek ezekben a dolgokban, soha nem fogsz tudni... Annnyira vak leszel, mint egy denevér. Vágd el magad mindentől; akár anya, apa, testvér, felekezet, vagy bármi is legyen az! „Aki nem hagyja el az övéit, és nem követ Engem, nem is méltó, hogy az Enyémnek legyen nevezve. Aki a kezét az ekére helyezi és elindul és csak visszatekint, nem is méltó a szántásra.” Testvér, testvérnő, hadd mondjam el neked, hogy van egy eredeti, igazi keresztény Fény, ami világít ma este. Ez Jézus Krisztus, Aki ugyanaz tegnap ma és mindörökké. Szabadítsd ki magad mindenből! És Ő az Ige. Ő mindig az Ige. Isten Igéje tökéletesen igaz. Az nem saját magyarázatból származik.

Azt mondod: „Ez ezt jelenti.”

179 Csak azt jelenti, amit mond. A Biblia azt mondja, hogy „nem saját értelmezésből származik”. Ha azt mondja: „a fekete az fekete, a fehér az fehér”, akkor az egyszerűen csak úgy van. Ez a Végleges. Ez az Abszolút. És minden ember, aki Isten Szellemétől született, oda van kötve Ehhez, semmi nem számít, semmi nem fogja elválasztani Ettől. Ő Ehhez az Igéhez van kötve, mert ez Krisztus. Krisztus az Ige. És Krisztus nem hazudhat az Igéről, mert Ő az Ige.

Azt mondod: „Nos, tudom, Ő azt mondta, de...”

180 Nincs ott semmilyen „de” és semmi más ezzel kapcsolatban. Ő egyszerűen azt mondta és az úgy van, és ez ennyi. És Ő nem tudja Azt megváltoztatni. Nem teheti. Ő változhatatlan. Azt mondta: „Az ég és a föld elmúlnak, de az Én Beszédeim soha el nem múlnak, soha nem hibáznak”. Az pontosan ott lesz az Ő idejében. Ott lesz. Lesz ott valaki, aki azt ragyogtatni fogja. Így igaz.

181 Isten szólta azt az Igéjét, hogy itt lesz a Fia, és ott volt Ő, hogy Ezt felragyogtassa. Ott volt ez a Mennyei Látogató, és ők figyelték, és egyenesen Ehhez jöttek. Így hát elhagyták a régi hitvallást, és elindultak újra a Természetfölöttivel, és már el is mentek. Mennyire örültek! Azt mondja a Biblia, hogy „felettébb nagy örömmel örvendeztek, amikor újra meglátták a Fényt.”

182 Ó, testvér, testvérnő, milyen szép lenne, ha mindannyiótok, hogyha mindannyiunk, mi, én, ha mindnyájunk félre tudna tenni minden karácsonyi díszet itt, látjátok, abbahagyni mindezt az egymás ajándékozását, a világnak mindezeket a butaságait! És csak letennénk a büszkeségünket, lefektetnénk és rátaposnánk, azt mondanánk: „Úr Jézus, vezess engem ahhoz a tökéletes Világossághoz!” Figyeljétek, hogy valami természetfölötti történik! A Szent Szellem fog eljönni egy különleges módon. Értitek?

183 Mentek tovább, a Természetfölöttit követve. És mit hagytak el? Követték annak a napnak a mennyei Jelét. Na most emlékezzetek, egy Isten-adta mennyei Jelet. Hiszitek mindannyian, hogy ez az igazság? Az egy Isten-adta mennyei Jel volt. Követték azt a Jelet addig, amíg megtalálták a testté lett Igét. Hiszitek, hogy Ő volt a testté lett Ige? Az arra a napra megígért mennyei Jel elvezette őket a testté lett Igéhez.

184 Testvér, testvérnő, Ő meg fogja tenni ugyanezt ma este. Ez a nagy mennyei Jel, ami nekünk van, a Szent Szellem, ahogy közöttünk él. Kövesd azt! Valami mozdul a szívedben: „Tudom, hogy Azt vennem kellene. Tudom, hogy többet kellene tennem, mint gyülekezethez csatlakozni.”

185 „Van egy jó vállalkozásom, tudom, hogy az virágzik.” Testvér, tudod-e, hogy ezen napok egyikén lehet egy szívrohamod hajnal 4 órakor, és el kell hagynod azt az üzletelést? Akkor hova fogsz menni ezután?

186 [Üres hely a felvételen – a szerk.] ...a saját testedben igazolva, te vagy az a személy, aki megszületett Isten Szellemétől. Nem szeretnéd, hogy ez meglegyen neked? Nem ez lenne a legnagyobb karácsonyi ajándék, amit bárki is megkaphat? Az Örökkévaló Élet ajándéka. „Isten úgy szerette a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök Élete legyen.”

187 „Láttuk a Csillagát keleten, és eljöttünk, hogy imádjuk Őt.”

188 A civilizáció együtt utazott a Nappal, keletről eljött nyugatra. Mi a nyugati parton vagyunk most. Kelet és Nyugat találkozott, nem mehetünk tovább. A legrégebb civilizáció Kína, odaát a Föld túlsó oldalán. Emlékezzetek, ennek vége...

189 És a bűn utazott a civilizációval együtt. És mi... Tudom, hogy ezt kemény dolog kimondani, de testvér, testvérnő, még az emberek szívének a gondolata és az indulata is... Egy ember, Isten Szellemével felkent ember meg tud állni, és figyelted, láttad azt a többieken. Kiállsz és figyelsz egy személyt, csak hadd mondjon egy vagy két szót, és látod, hogy egyből odaszállnak azok a bogarak, látod, ők megragadják azt a kenetet velük együtt. Az ember minden gondolata szüntelenül gonosz. Pontosan ahogy Noé napjaiban volt. Annyira, hogy Isten is megsomorodott, hogy valaha embert teremtett. Azt mondta: „El fogom törölni az embert a föld színéről”. És mégis visszajöttünk ahhoz az időhöz újra. Figyeljétek!

190 De Neki van egy kis Gyülekezete, amit el akar vinni. Sok ezren vannak, aki alszanak a földben; első őrség, második őrség, harmadik, negyedik, ötödik, hatodik és ez a hetedik őrség. Emlékezz, ez az, amikor Ő eljön, a hetedik őrségben. És ebben az őrségben Ő talált bölcs szüzeket és szüzeket, akiknek kifogyott az Olaj a lámpásukból. És az Olaj a Szent Szellem jelképe. Ha nem találsz olajat a lámpásodban ma este, testvér, testvérnő, miért nem veszed Isten legnagyobb karácsonyi Ajándékát?

191 Tudjátok, manapság veszünk egy nagy ajándékot, becsomagoljuk, 3 dollárba kerül becsomagolni, és mindenféle díszítést tenni rá. És sokszor azt gondoljátok, hogy ez egy nagyszerű ajándék. És egy asszony ott állt az üzletben, az egyik nap, ketten beszélgettek, az egyik azt mondta, hogy vesz az apukájának... Azt mondta, így szólt a nővéréhez: „Te mit fogsz adni apunak?”

192 Azt mondta: „Én egy csomag kártyát adok neki és egy karton cigarettát.”

193 Ő azt mondta: „Én egy nagy üveg whiskyt adok neki, be fogom csomagolni.” Látjátok, a díszítés kívülről nem azt hirdeti, ami belül van. Értitek?

194 De Istennek van egy karácsonyi Ajándéka számodra ma este. Ő Azt egy jászolba csomagolta. A külső nem mutatott valami sokat, de ó, a belső az Örökkévaló Élet. Nem engednéd-e, hogy a Szent Szellemnek ez a megjelenése elérje az életedet ma este, és Örökkévaló Világosságra vezessen?

Hajtsuk meg a fejünket csak egy pillanatra!

195 Ennek a pillanatnak a csendességében ez a kis darabos valami, hogyha nevezhetem ezt karácsonyi üzenetnek, egynek azokból. Ha igazán hiszed, hogy ez az Igazság és még nem találtad meg az Örökkévaló Világosságot, még soha nem engedted, hogy a nagy Szent Szellem elvezessen téged ahhoz a Világossághoz, mondanád-e most a szívedben: „Úr Jézus, én meg akarom találni azt a Világosságot. Nem érdekel, hogy bárki más mit mond, de ez én vagyok. Én vagyok az, én akarom megtalálni azt a Világosságot.” Felemelnéd most a kezedet, amíg meghajtjuk a fejünket? Emeld fel a kezed, mondd: „Imádkozz értem, Branham testvér! Én igazán meg akarom találni azt a Világosságot.” Isten áldja meg, hölgyem! Isten áldjon meg! Isten áldja meg, hölgyem! Isten áldja meg, uram! Még egy... Emeld fel a kezed és mondd: „Én akarom, én akarom azt, akarom Isten karácsonyi Ajándékát.” Isten áldja meg, uram! Isten áldja meg, hölgyem! Még egy... Mondd azt: „Én akarom Isten karácsonyi Ajándékát. Küldd el nekem, Uram! Nem érdekel, hogy mi az, ha az egy jászolban jön, ha az egy pajtában jön. Nem érdekel, hogy ez mennyire szégyenteljesnek tűnik a világ számára, hogy mennyire szégyenteljesnek kell tűnnöm a világ számára.” Tudod, Isten nagyszerű ajándékai az embert mindig furcsa viselkedésre készítetik.

196 Nézzétek Mózeszt! Egy nagyszerű teológus, nagyszerű tudós, de egy nap találkozott a Világossággal a sivatag mélyén. Levette a cipőit. Egy nyolcvan éves ember, szakálla leér a derekáig, a feleségét és a kisbabáját felrakta egy öszvérre és lement Egyiptomba. Ahol egyszer volt egy egész hadserege, hogy győzzön neki, és ő elbukott. Most visszamegy, csak egy görbe bottal, megy le Egyiptomba, hogy legyőzze a nemzetet. Hogyan? Találkozott azzal a Világossággal, azzal a Természetfölöttivel.

197 És az a kis dolog, ami facsarja a szívedet ma este, az a Természetfölötti, az a napnak a Világossága. Engednéd-e, hogy elvezessen téged Jézus Krisztushoz, az egyetlenhez, Aki Életet tud adni neked. Van itt valaki, aki nem emelte fel a kezét, és azt mondaná: „Most emlékezz meg rólam az imádságodban Branham testvér!” Isten áldjon meg! Még valaki? Isten áldjon meg! Még valaki más? Isten áldjon meg! Isten áldjon meg, fiatalember! Még valaki? Isten áldjon meg téged, te ifjú! Lesz még valaki?

198 Mondd azt: „Követni akarom, követni akarom a Hajnalcsillagot, Krisztust. Követni akarom és megtalálni Jézust ezen a napon. Távol akarok kerülni ezektől a karácsonyi dekorációktól és egyebektől, mert egy nap el lesznek égetve olthatatlan tűzzel.” És mindazok, akik eltűrték, el fognak égni ezzel együtt. A világ, a bűnös meg lesz büntetve, el fognak pusztulni a világgal együtt. A világot szerető emberek el fognak pusztulni a világgal együtt. És ha benned ma este mégis a világ szeretete van és át akarod adni magad teljesen Jézus Krisztusnak és az Ő Igéjének, emeld fel a kezedet! Újra, bárki, aki nem

emelte fel a kezét. Isten áldjon meg! Isten áldjon meg! Én csak azt mondom... Isten áldja meg, hölgyem!

199 Nem tudhatod, csak egy perc és valaki még felemelheti a kezét. Azt mondom: „Mit számít az, Branham testvér?” Az élet vagy halál lehet, ennyit számít.

200 Ha az a kéz felemelkedett ilyen módon és te azt komolyan is gondoltad, akkor van Valami melletted. Mi az? Az a Világosság, amiről beszéltem nektek. Az a Világosság, ami elmondja neked. „Helytelen voltam. Világiasság van bennem. Többé nem akarom ezt. Felemelem a kezemet.” Ez egy bizonyágtétel.

201 Emlékezz erre! Tudod, hogy mi az, amikor felemeled a kezéd? Minden nyelven az ég alatt a felemelt kéz a megadás, az a megadásnak a jele. Amikor felemeled a kezeidet bármelyik hadseregben, bárhol, ha felemeled a kezeidet, az a nemzetközi jele a megadásnak.

202 Hányan lennének ma este, épp csak ezzel a kis gondolattal most felemelnék a kezüket, és azt mondanák: „Én mindent átadok, Uram. Megadom magam. Végeztem. Megadom magam.” Isten áldjon meg téged! Isten áldjon meg! Rendben van. Jó ég!

203 Talán, ha a zongorista idelépne a zongorához mialatt imádkozunk.

204 Mennyei Atyánk, felismerem, hogy ez így szól: „Ahányan csak hittek, megkeresztelkedtek.” Csak ennyi szükséges, Urunk. Ha ők hisznek Neked, akkor valaminek történnie kell. Ők a tieid, ők ennek a kis Ige-szolgalatnak a trófeái. Jézus Krisztus Jelenléte itt ebben a kiváló embercsoportban ma este, akik összegyűltek ezen a kis banketten. De ma este tudjuk, hogy Te itt vagy. Valahogyan, talán nem látjuk ezt a szemeinkkel, de érezzük egy másik érzéssel, egy másik érzékszerv, az érzékszerv a szívünkben, a mi lelkiismeretünk, a lelkünk szólt hozzánk és azt mondta: „Mi Jézus Krisztus Jelenlétében vagyunk: Aki a legnagyobb karácsonyi Ajándék, az első igazi karácsonyi Ajándék Istentől az ember számára.”

205 És mégis minden ajándék között, amiket mi kaptunk, sokan közülünk soha nem kapták még meg a legnagyobb Ajándékot. Istenünk, imádkozunk őértük ma este, ahogyan felemelték a kezeiket, ők szeretnék ezt a mindenre elegendő részt. Ők erre hajlanak, Atyám. Hadd...

206 A rabbik is azt tették, sokan azon napok nagyszerű tanítói közül hajlottak erre, de féltek, hogy lépjenek és megtegyék azt az egyszeri teljes átadást és higgyék Azt és elfogadják az Üzenetet és az órának a Világosságát, az igazolt Igét. Sokan voltak, akik megtették.

207 Urunk, sokan itt ma este, 20-an vagy 30-an ebben a kis csoportban... Ha én alábecsültem vagy túlbecsültem, bocsáss meg nekem. De Uram Istenem, talán körülbelül ilyen sokan, akik felemelték a kezeiket, hajlandóak a megadásra. Istenem, add nekik

Jézust, add nekik a Szent Szellemet az életükbe! Hadd legyen ez az életük legnagyobb órája! Hadd menjenek haza úgy ma este, mint József, gondolkodva ezeken a dolgokon a szívükben: „Miért emeltem fel a kezemet? Mi készítetett engem erre? Hogy lehet, hogy ezt tettem? Bár én kereszténynek vallom magam évek óta, de valami azt mondta nekem, hogy emeljem fel a kezemet.” Gyülekezeti tagok, még szolgálók is felemelték a kezeiket, Uram. Imádkozom, hogy Te add meg nekik ezt az áldást. Add meg ezt!

208 És hadd jöjjön az Úr Angyala, és mondja: „Ne félj, ez a nap Világossága! Ez az óra Világossága. Az estidő Világosságai felgyúltak.” A próféta azt mondta: „Világosság lesz estidőben, éppen mielőtt lemegy a nap.” És Uram, látjuk az idő naplementéjét, ez hamarosan az Örökkévalóságba fog hajlani. Add meg, Uram, hogy mindnyájuk megtalálja Jézust ma este! Mert én ezt az Ő Nevében kérem. Ámen.

209 Emeljük fel a kezeinket így, a megadás formájában, ahogy felállunk!

210 Valamit kérni fogok tőletek. Ti, akik felemeltétek a kezeteket, nemrég. Én imádkoztam értetek. Ez minden, amit valahogyan tenni tudok, hogy imádkozok. Én hinni fogok értetek. Én hiszem, hogy amit kértem, Ő megadja nekem, mert megígérte, hogy megteszi. Ő nem hazudhat. Nem hazudhat. Az egyetlen dolog, ami visszatartja, hogy megtörténjen, az én... az én hitetlenségem lenne. Én hiszek értetek, hogy ti ezt komolyan gondoltátok és Isten meg fogja adni nektek a Szent Szellemet. Ő meg fogja adni nektek, mert kértétek Azt és meg akarjátok adni magatokat.

211 És ha ezt tetted, akkor megmondom neked, hogy mit szeretnék, hogy tegyél. Szeretném, hogy találj egy jó gyülekezetet, ahol hisznek a Szent Szellem keresztségében, és menj oda! Menj oda! És ha ilyenfajta gyülekezetben vagy, akkor menj a pásztorodhoz és mondd el neki, mondd, hogy „Én felemeltem a kezemet, az előző este egy kis összejövetelen.” El sem kell mondanod, hogy hol volt az. Mondd azt: „Felemeltem a kezemet, és szeretném, hogy imádkozz értem, pásztor! Én keresem a Szent Szellem keresztségét. Akarom Azt. Nekem muszáj, hogy meglegyen. Nekem muszáj megkapnom, hogy éljek. Egyszerűen muszáj, hogy nekem meglegyen. Én láttam a Világosságot.” Ó, Isten adja meg azt nektek! Megtennétek most ezt?

212 És most ahogy itt mindannyian énekelni fogjuk, „Megadom magam, mindent átadok. Mindent Krisztusnak, az én Megváltómnak, mindent átadok.” Emeljük fel a kezünket, most és csukjuk be a szemünket, ahogy éneklünk!

[A Jézusomnak nagy voltáért kezdetű ének refrénje angolul – a ford.]

Mindent átadok.

Mindent átadok.

Mindent Neked, áldott Megváltóm.

Mindent átadok.

Mindent átadok.

Mindent átadok.

Mindent Neked, áldott Megváltóm.

Mindent átadok.

213 Valóban így gondoljátok? Mondjátok: „Ámen”! [A gyülekezet mondja: „Ámen!” – a szerk.] Na, most szeretném, hogy tegyetek valamit most, igazán kedvesen. Valakivel, aki melletted áll, fogjál kezét, és mondd azt: „Testvér, én ezt komolyan gondoltam. Imádkozz értem!” Tegyük ezt mindannyian, tegyük ezt éppen most!

[Branham testvér azokkal beszél, akik az emelvényen vannak. – a szerk.] Testvér, én ezt komolyan gondoltam. Imádkozz értem! Isten áldjon meg téged! Isten áldjon...

Ez jó, ez nagyszerű. Ó, hát nem érzitek ettől jól magatokat? Én ezt komolyan gondoltam.

214 Na most, ha valóban, szívükből, komolyan gondoljuk, átadunk mindent, a mi akaratunkat, az útjainkat, mindent, amink van átadunk Krisztusnak, emeljük fel a kezünket újra és énekeljünk!

Mindent átadok.

Mindent átadok.

Mindent Neked, áldott Megváltóm.

Mindent átadok.

215 Hajtsuk meg a fejünket most, és énekeljünk! [Branham testvér elkezd dűdölni az éneket. – a szerk.] Most csak Őrá figyelj! Kívánom nektek a legboldogabb karácsonyt, hogy Isten küldje el a Csillagát keletről, ami feltámadt keleten, 1900 évvel ezelőtt, és vezessen el titeket a testté lett Igéhez. [Branham testvér tovább dűdölja az éneket.]

Mindent átadok.

Mindent átadok. (Kezeinket Isten felé!)

Mindent Neked, áldott Megváltóm.

Isten áldjon meg, Tony!
